

antisemitism

Αντισημιτισμός

Антисемитизм

antisemitismus

antisemitizam

antisemitisme

Antisemitizmas

antisemitismi

Antisémitisme

antisemitismo

antisemitizmus

Antisemītisms

Antisemitizm

Antysemityzm

antisemitizem

MEP HEINZ K. BECKER

CHAIR OF
EUROPEAN
PARLIAMENT
WORKING GROUP ON
ANTISEMITISM

Antisemitism casts a long shadow on Jewish people's chances to enjoy their legally guaranteed rights to human dignity, freedom of thought, conscience and religion, and non-discrimination. The daily insults, discrimination, harassment and even physical violence, with which Jewish people across the European Union must contend, are alarming, as the latest survey on perceptions of antisemitism in Europe highlights.

The unanimous adoption of the Council Declaration on the fight against antisemitism by the 28 EU Member States sends an important signal to the Jewish community. It is based on the Resolution on antisemitism, passed with a majority of votes in the European Parliament, that calls on Member States and the Commission to take concrete steps to better protect the European Jewish community and to continue the fight against antisemitism.

We cannot have a common fight without a common definition of what we are fighting against. The IHRA definition of antisemitism has been formally adopted by the United Kingdom, Austria, Scotland, Romania, Germany, Bulgaria, Lithuania, Israel, and the Former Yugoslav Republic of Macedonia. Thanks to the initiative of the European Parliament Working Group on Antisemitism, the IHRA working definition was translated into all 24 official EU languages by the translation service of the European Parliament to ensure maximum transparency and credibility.

Member States are now called on to use this internationally accepted working definition as an important tool in raising awareness, in education, as well as in the prosecution of antisemitic incidents. We have to combine our efforts at European and national level to ensure that European Jews can build a common and safe future for themselves and their children in Europe, alongside all Europeans.

KATHARINA VON SCHNURBEIN

EUROPEAN
COMMISSION
COORDINATOR
ON COMBATING
ANTISEMITISM

Antisemitism is on the rise. Nine out of ten Jewish people in Europe perceived an increase in antisemitism over the past five years according to a 2018 EU survey¹, to the point where some four out of ten have considered leaving Europe. At the same time, about half of the general population across the EU are of the opinion that antisemitism has actually stayed the same or even decreased².

This perception gap is largely due to a lack of understanding of the nature of antisemitism. That is why the IHRA working definition of antisemitism is a useful tool. It offers in its examples a wide variety of the ways antisemitism occurs today, which are largely congruent, according to the EU survey, with what the vast majority of Jewish people perceive as antisemitic.

Non-legally binding in its nature, the working definition is helpful in public discourse as well as training for media, educators and public authorities, without impeding the legal right to freedom of speech. It can support those at the forefront, like law enforcement agencies and teachers, to discern the potentially antisemitic nature of an incident and thus improve victim support.

Antisemitism – like any other form of hatred – has no place in Europe. It's a threat not only to Jewish communities, but to society as a whole. It may take a bit of courage, but all of us should play our part to call out antisemitic speech when we encounter it. You can't fight it if you can't define it!

1. Experience and perception of antisemitism, Fundamental Rights Agency, December 2018. This representative survey polled over 16,300 Jewish citizens in 12 EU Member States.
2. Special Eurobarometer 484, The perception of antisemitism, January 2019.

MOSHE KANTOR

PRESIDENT,
EUROPEAN
JEWISH CONGRESS

On behalf of the European Jewish Congress, the representative organisation of European Jewry, bringing together 42 national Jewish communities across the continent, I would like to commend the efforts of the European Parliament Working Group on Antisemitism (WGAS) in translating the IHRA Definition of antisemitism into all 24 official languages of the EU.

The adoption of the full text of the definition and all of its examples is a matter of clear international consensus. It is an indispensable tool in order to understand all manifestations of the oldest hatred. As a legally non-binding instrument, it places no restrictions on freedom of speech or legitimate criticism of the State of Israel.

We are very pleased that both the European Parliament and the European Council have called on the Member States to adopt the IHRA definition as part of a holistic approach to the fight against antisemitism, and that a growing number of Member States is doing so.

Adopting the IHRA definition is only a first step and not an end in itself. We need governments, law enforcement agencies, political parties and all relevant stakeholders to systematically apply the definition in order to be able to identify all instances of antisemitism when they occur. Antisemitism is not 'à la carte'.

On the Jewish street, our search for solutions is constant, but we cannot fight antisemitism on our own and nor should we be expected to. Antisemitism concerns all European citizens, and I hereby encourage you to take action.

CONTENTS

BG
БЪЛГАРСКИ
BULGARIAN

Page: 18

ES
ESPAÑOL
SPANISH

Page: 24

CS
ČEŠTINA
CZECH

Page: 28

DA
DANSK
DANISH

Page: 32

DE
DEUTSCH
GERMAN

Page: 36

ET
EESTI
ESTONIAN

Page: 42

EL
ΕΛΛΗΝΙΚΑ
GREEK

Page: 46

EN
ENGLISH

Page: 52

FR
FRANÇAIS
FRENCH

Page: 56

GA
GAELIGE
IRISH

Page: 62

HR
HRVATSKI
CROATIAN

Page: 68

IT
ITALIANO
ITALIAN

Page: 72

LV
LATVIEŠU VALODA
LATVIAN

Page: 77

LT
LIETUVIŲ KALBA
LITHUANIAN

Page: 80

HU
MAGYAR
HUNGARIAN

Page: 84

MT
MALTI
MALTESE

Page: 89

NL
NEDERLANDS
DUTCH

Page: 92

PL
POLSKI
POLISH

Page: 98

PT
PORTUGUÊS
PORTUGUESE

Page: 103

RO
ROMÂNĂ
ROMANIAN

Page: 106

SK
SLOVENČINA
SLOVAK

Page: 110

SL
SLOVENŠČINA
SLOVENIAN

Page: 115

FI
SUOMI
FINNISH

Page: 118

SV
SVENSKA
SWEDISH

Page: 122

EUROPEAN PARLIAMENT RESOLUTION OF 1 JUNE 2017 ON COMBATING ANTI-SEMITISM

The European Parliament,

– having regard to the preamble to the Treaty on European Union (TEU), and in particular the second indent, the fourth to seventh indents, Article 2, the second indent of Article 3(3) and Article 6 thereof,

– having regard to Article 17 of the Treaty on the Functioning of the European Union,

– having regard to the Charter of Fundamental Rights of the European Union of 7 December 2000,

– having regard to Council Framework Decision 2008/913/JHA of 28 November 2008 on combating certain forms and expressions of racism and xenophobia by means of criminal law,

– having regard to Directive 2012/29/EU of the European Parliament and of the Council of 25 October 2012 establishing minimum standards on the rights, support and protection of victims of crime, and replacing Council Framework Decision 2001/220/JHA,

– having regard to the adoption in 2015 of the European Agenda on Security,

– having regard to Council of Europe Resolution 2106 (2016) of 20 April 2016 on ‘Renewed commitment in the fight against antisemitism in Europe’,

– having regard to the conclusions of the Commission’s First Annual Colloquium on Fundamental Rights, held in Brussels on 1 and 2 October 2015 under the title ‘Tolerance and respect: preventing and combating anti-Semitic and anti-Muslim hatred in Europe’,

– having regard to the appointment in December 2015 of a Commission Coordinator on Combating Anti-Semitism,

– having regard to the establishment in June 2016 of the EU High Level Group on combating racism, xenophobia and other forms of intolerance,

– having regard to the Code of Conduct on countering illegal hate speech online agreed on 31 May 2016 between the Commission and leading IT companies as well as with other platforms and social media companies,

– having regard to its resolution of 13 December 2016 on the situation of fundamental rights in the European Union in 2015[3],

– having regard to the targeted violent and terrorist attacks against members of the Jewish community which have occurred in recent years in several Member States,

– having regard to the prime responsibility of governments for the security and safety of all their citizens, and therefore their primary responsibility for monitoring and preventing violence, including anti-Semitic violence, and prosecuting the perpetrators;

– having regard to Rule 123(2) of its Rules of Procedure, whereas the number of anti-Semitic incidents in EU Member States has risen significantly in recent years, as reported by the Organisation for Security and Cooperation in Europe (OSCE) and the EU Agency for Fundamental Rights (FRA), among other bodies;

whereas it has been reported that targeted security measures, once put in place, have helped to prevent and decrease the number of violent anti-Semitic attacks;

whereas combating anti-Semitism is a responsibility for society as a whole;

Stresses that hate speech and all kinds of violence against European Jewish citizens are incompatible with the values of the European Union;

Calls on the Member States and the Union institutions and agencies to adopt and apply the working definition of anti-Semitism employed by the International Holocaust Remembrance Alliance (IHRA) in order to support the judicial and law enforcement authorities in their efforts to identify and prosecute anti-Semitic attacks more efficiently and effectively, and encourages Member States to follow the example of the UK and Austria in this regard;

Calls on the Member States to take all necessary steps to actively contribute to ensuring the security of their Jewish citizens and Jewish religious, educational and cultural premises, in close consultation and dialogue with Jewish communities;

Welcomes the appointment of the Commission Coordinator on Combating Anti-Semitism, and urges the Commission to provide all the necessary tools and support to make this function as effective as possible;

Calls on the Member States to appoint national coordinators on combating anti-Semitism;

Encourages members of national and regional parliaments and political leaders to systematically and publicly condemn anti-Semitic statements and to engage in counter-speech and alternative narratives, and to set up cross-party parliamentary groups against anti-Semitism so as to strengthen the fight across the political spectrum;

Stresses the important role of civil society organisations and education in preventing and combating all forms of hatred and intolerance, and calls for increasing financial support;

Calls on the Member States to encourage the media to promote respect for all faiths and appreciation of diversity, as well as training for journalists concerning all forms of anti-Semitism, in order to address possible bias;

Calls on those Member States where there has as yet been no invocation of motives based on race, national or ethnic origin or

religion or belief as constituting an aggravating factor in a criminal offence to remedy this as quickly as possible, and to act to have the Council Framework Decision on combating certain forms and expressions of racism and xenophobia by means of criminal law fully and properly implemented and enforced, so as to ensure that anti-Semitic acts are prosecuted by the Member States' authorities in the online as well as in the offline environment;

Insists on the need to provide enforcement authorities with targeted training on combating hate crime and discrimination, and on the need to set up dedicated anti-hate crime units in police forces where such units do not yet already exist, and calls on EU agencies and international organisations to assist Member States in providing such training;

Encourages cross-border cooperation at all levels in the prosecution of hate crimes, and above all in the prosecution of serious criminal acts such as terrorist activities;
Calls for the EU and its Member States to step up efforts to ensure that a comprehensive and efficient system is put in place for the systematic collection of reliable, relevant and comparable data on hate crimes, disaggregated by motivation and including acts of terrorism;

Calls on the Member States, regarding the Code of Conduct agreed between the Commission and leading IT companies, to urge online intermediaries and social media platforms to take expeditious action to prevent and combat anti-Semitic hate speech online;

Highlights that schools offer a unique opportunity to transmit the values of tolerance and respect, since they reach out to all children from an early age;

Encourages the Member States to promote the teaching of the Holocaust (the Shoah) in schools and to ensure that teachers are adequately trained for this task and equipped to address diversity in the classroom; also encourages the Member States to consider reviewing school textbooks to ensure that Jewish history and contemporary Jewish life are presented in a comprehensive and balanced way and that all forms of anti-Semitism are avoided;

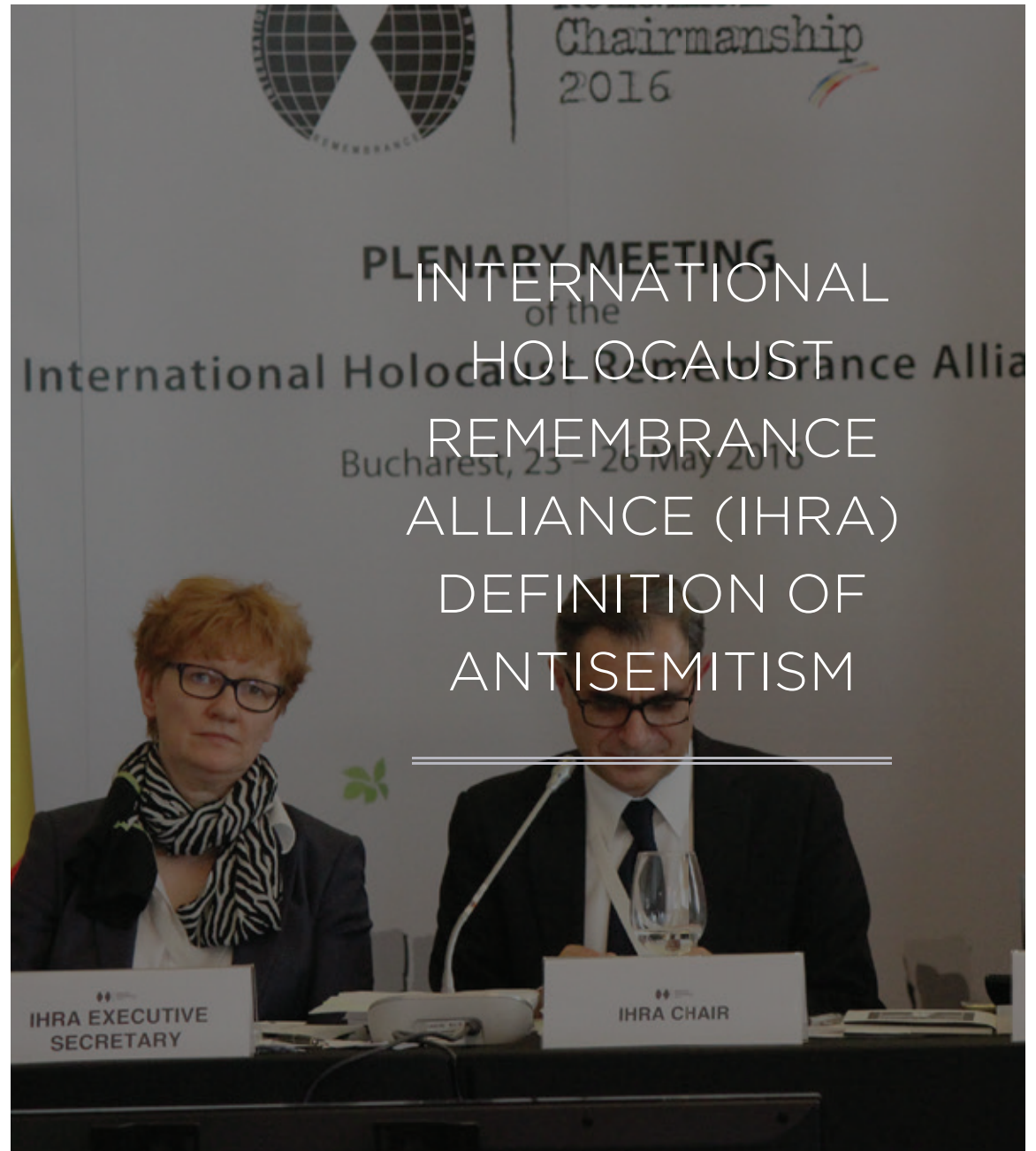
Asks the Commission and the Member States to increase financial support for targeted activities and educational projects, to build up and strengthen partnerships with Jewish communities and institutions, and to encourage exchanges between children and young people of different faiths via joint activities, launching and supporting awareness-raising campaigns in that regard;

Calls on the Commission to closely liaise with international actors such as UNESCO, the OSCE and the Council of Europe, as well as other international partners, in order to combat anti-Semitism at international level;

Calls on the Commission to request advisory status within the IHRA;

Encourages each Member State to officially commemorate International Holocaust Remembrance Day on 27 January;

Instructs its President to forward this resolution to the Council, the Commission, the governments and parliaments of the EU Member States and candidate countries, the Council of Europe, the OSCE and the United Nations.

The International Holocaust Remembrance Alliance (IHRA) held its first bi-annual Plenary meeting under the Romanian Chairmanship from 23-26 May 2016 in Bucharest where over four days around 200 experts and policymakers from all over the world met to discuss the Holocaust as a contemporary political issue.

The IHRA's Committee on Holocaust Denial and Antisemitism was set up in order to form a common approach to address the upsurge in antisemitism and Holocaust denial and trivialization. The Committee on Antisemitism and Holocaust Denial is tasked with assessing the situation and submitting to the Plenary annual recommendations on measures to be taken to fight antisemitism in all its different forms.

On 26 May 2016, the International Holocaust Remembrance Alliance (IHRA) adopted a working definition of antisemitism.

IHRA Chair, Ambassador Mihnea Constantinescu, stated: "All IHRA Member Countries share concern that incidents of antisemitism are steadily rising and agree that IHRA's Member Countries and indeed IHRA's experts need political tools with which to fight this scourge. IHRA's 31 member countries - 24 of which are EU member countries - are committed to the Stockholm Declaration and thereby to fighting the evil of antisemitism through coordinated international political action."

The IHRA Chair continued: "By adopting this working definition, the IHRA is setting an example of responsible conduct for other international fora and hopes to inspire them also to take action on a legally binding working definition."

The Chair underlined the fact that as a body of 31 Member Countries, ten Observer Countries, and seven international partner organisations, with a unique mandate to focus on education, re-

search and remembrance of the Holocaust, the IHRA was the appropriate body to adopt a working definition of antisemitism. The IHRA Chair noted the fundamental role that the German OSCE Chairmanship-in-Office played in facilitating the adoption of the working definition.

Mark Weitzman, Chair of the IHRA Committee on Antisemitism and Holocaust Denial, which proposed the adoption of the definition in 2015, said: "In order to begin to address the problem of antisemitism, there must be clarity about what antisemitism actually is. This is not a simple question. The adopted working definition helps provide guidance in answer to this challenging question. Crucially, the definition adopted by the IHRA is endorsed by experts, is relevant and is of practical applicability. Together with the IHRA adopted Working Definition of Holocaust Denial and Distortion, the working definition of antisemitism provides another tool in the IHRA tool kit for combating antisemitism."

IHRA is a unique intergovernmental organisation which places political and social leaders' support behind the need for Holocaust education, remembrance and research both nationally and internationally.

Neo-Nazi graffiti in
Sofia, Bulgaria

BG

LANGUAGE:

**БЪЛГАРСКИ /
BULGARIAN**

Работна дефиниция на Международния съюз за почит към жертвите на Холокоста за антисемитизъм

Международният съюз за почит към жертвите на Холокоста (IHRA) обединява правителства и експерти с цел укрепване, напредък и насърчаване на образованието за Холокоста, възпоменание и изследване в световен мащаб и спазване на ангажиментите съгласно Стокхолмската декларация от 2000 г. Правно необвързващата работна дефиниция за антисемитизъм беше приета от 31-те държави – членки на Международния съюз за почит към жертвите на Холокоста, на 26 май 2016 г.

„Антисемитизмът е определено възприемане на евреите, което може да бъде изразено като омраза към евреите. Реторичните и физическите прояви на антисемитизма са насочени към евреи или неевреи и/или към тяхното имущество, към институции на еврейската общност и към еврейски религиозни заведения.“

За насочване на IHRA в работата ѝ могат да послужат следните примери:

Проявите могат да включват вземане на прицел на Държавата Израел, замислена като еврейска общност. Критиките по отношение на Израел обаче, които са сходни с тези по отношение на която и да е друга държава, не могат да бъдат считани за антисемитски. Антисемитизмът често обвинява евреите в конспирация с цел да се навреди на човечеството и често се използва за обвиняване на евреите за това „защо нещата се объркат“. Той се изразява в говор, писане, визуални форми и действия, като в него се използват зловещи стереотипи и негативни характеристики. Съвременните примери за антисемитизъм в обществения живот, медиите, училищата, работното място и в религиозната сфера биха могли, предвид цялостния контекст, да включват следното, без да се ограничават до него:

- Призоваване към, подпомагане или оправдаване на убийството или увреждането на евреи в името на радикална идеология или екстремистко религиозно схващане.
- Отправяне на подвеждащи, нехуманни, демонизиращи или стереотипни твърдения за евреите като такива или за властта на евреите като колектив, като например по-специално, но не изключително, мита за световна еврейска конспирация или за евреи, които контролират медиите, икономиката, правителството или други обществени институции.
- Обвиняване на евреите като народ, който е отговорен за действителни или въображаеми нарушения, извършени от един конкретен евреин или една еврейска група, или дори за деяния, извършени от неевреи.
- Отричане на факта, обхвата, механизмите (напр. газовите камери) или преднамереността на геноцида на еврейския народ при националсоциализма в Германия и нейните поддръжници и съучастници през Втората световна война (Холокоста).
- Обвиняване на евреите като народ или Израел като държава за измислянето или преувеличаването на Холокоста.
- Обвиняване на еврейските граждани в по-голяма лоялност към Израел или към предполагаемите приоритети на евреите по света, отколкото към интересите на собствените им нации.
- Отказване на евреите на правото им на самоопределяне, например като се твърди, че съществуването на Държавата Израел е расистко.
- Прилагане на двойни стандарти, като се изисква да поведение, което не се очаква или не се изисква от която и да е друга демократична нация.
- Използване на символите и изображенията, свързани с класическия антисемитизъм (напр. твърдения, че евреи са убил Христос, или кръвната клевета) за охарактеризиране на Израел или на израелците.
- Привеждане на сравнения на съвременната израелска политика с тази на нацистите.
- Търсене на колективна отговорност от евреите за действия на Държавата Израел.

Антисемитските актове са престъпления, когато са определени като такива от правото (например отричане на Холокоста или разпространение на антисемитски материали в някои страни).

Престъпните деяния са антисемитски, когато целите на нападенията, независимо дали са хора или имущество – като сгради, училища, места за богослужение и гробища – са избрани поради това, че са или се считат за еврейски или за свързани с евреите.

Антисемитска дискриминация е отричането на евреите на възможности или услуги, които са на разположение на други, и е незаконна в много държави.

*Demonstrators chant
“death to the Jews!”
during a demonstration in
Barcelona in December
2018*

ES

LANGUAGE:

ESPAÑOL / SPANISH

Definición del Antisemitismo de la Alianza Internacional para el Recuerdo del Holocausto

La Alianza Internacional para el Recuerdo del Holocausto (IHRA por sus siglas en inglés) reúne a Gobiernos y expertos a fin de reforzar, impulsar y promover la educación, la memoria y la investigación en todo el mundo sobre el Holocausto, así como de mantener los compromisos de la Declaración de Estocolmo de 2000. El 26 de mayo de 2016, los 31 países miembros de la IHRA adoptaron la definición práctica, jurídicamente no vinculante, de «antisemitismo».

«El antisemitismo es una cierta percepción de los judíos que puede expresarse como el odio a los judíos. Las manifestaciones físicas y retóricas del antisemitismo se dirigen a las personas judías o no judías y/o a sus bienes, a las instituciones de las comunidades judías y a sus lugares de culto».

Para orientar a la IHRA en su trabajo, los siguientes ejemplos pueden resultar ilustrativos:

Las manifestaciones pueden incluir ataques contra el Estado de Israel, concebido como una colectividad judía. Sin embargo, las críticas contra Israel, similares a las dirigidas contra cualquier otro país no pueden considerarse antisemitismo. A menudo, el antisemitismo acusa a los judíos de conspirar contra la humanidad y, a veces, se utiliza para culparles de que «las cosas vayan mal». Se expresa a través del lenguaje, de publicaciones, de forma visual y de las acciones, y utiliza estereotipos siniestros y rasgos negativos del carácter.

Ejemplos contemporáneos de antisemitismo se observan, en la vida pública, en los medios de comunicación, en las escuelas, en el lugar de trabajo y en la esfera religiosa y, teniendo en cuenta el contexto general, podrían consistir en:

- pedir, apoyar o justificar muertes o daños contra los judíos, en nombre de una ideología radical o de una visión extremista de la religión,
- formular acusaciones falsas, deshumanizadas, perversas o estereotipadas sobre los judíos, como tales, o sobre el poder de los judíos como colectivo, por ejemplo, aunque no de forma exclusiva, el mito sobre la conspiración judía mundial o el control judío de los medios de comunicación, la economía, el Gobierno u otras instituciones de la sociedad,
- acusar a los judíos como el pueblo responsable de un perjuicio, real o imaginario, cometido por una persona o grupo judío, o incluso de los actos cometidos por personas que no sean judías,
- negar el hecho, el ámbito, los mecanismos (por ejemplo, las cámaras de gas) o la intencionalidad del genocidio del pueblo judío en la Alemania nacionalsocialista y sus partidarios y cómplices durante la Segunda Guerra Mundial (el Holocausto),

- culpar a los judíos como pueblo o a Israel, como Estado, de inventar o exagerar el Holocausto,
- acusar a los ciudadanos judíos de ser más leales a Israel, o a las supuestas prioridades de los judíos en todo el mundo, que a los intereses de sus propios países,
- denegar a los judíos su derecho a la autodeterminación, por ejemplo, alegando que la existencia de un Estado de Israel es un empeño racista,
- aplicar un doble rasero al pedir a Israel un comportamiento no esperado ni exigido a ningún otro país democrático,
- usar los símbolos y las imágenes asociados con el antisemitismo clásico (por ejemplo, las calumnias como el asesinato de Jesús por los judíos o los rituales sangrientos) para caracterizar a Israel o a los israelíes,
- establecer comparaciones entre la política actual de Israel y la de los nazis,
- considerar a los judíos responsables de las actuaciones del Estado de Israel.

Los actos antisemitas son considerados delitos en el momento de su tipificación (por ejemplo, la denegación del Holocausto o la distribución de material antisemita en algunos países).

Los actos delictivos son considerados antisemitas cuando los objetivos de los ataques, ya sean personas o propiedades – como edificios, escuelas, lugares de culto y cementerios–, son seleccionados porque son, o se perciben como, judíos o relacionados con judíos.

La discriminación antisemita es la denegación a los judíos de oportunidades o servicios disponibles para otros, y es ilegal en muchos países.

Jews are portrayed as money-grubbing during a street show near Prague in September 2018

CS

LANGUAGE:

ČEŠTINA / CZECH

Pracovní definice antisemitismu IHRA

Mezinárodní aliance na památku holokaustu (International Holocaust Remembrance Alliance, IHRA) sdružuje vlády a odborníky, kteří se snaží celosvětově rozvíjet a propagovat výuku, vzpomínkové akce a výzkum týkající se holokaustu a usilovat o splnění závazků přijatých ve Stockholmské deklaraci z roku 2000. Dne 26. května 2016 přijalo 31 zemí, které se IHRA účastní, právně nezávaznou pracovní definici antisemitismu.

„Antisemitismus je určité vnímání Židů, které může být vyjádřeno jako nenávist vůči Židům. Rétorické a fyzické projevy antisemitismu jsou namířeny proti židovským nebo nežidovským jednotlivcům či jejich majetku nebo proti institucím a náboženským zařízením židovské komunity.“

IHRA se při své práci může opírat o několik příkladů:

Projevy antisemitismu mohou zahrnovat útoky na stát Izrael chápaný jako židovský kolektiv. Za antisemitismus však

nelze považovat kritiku Izraele podobnou kritice jakékoli jiné země. Antisemitismus často obviňuje Židy z konspirační činnosti s cílem uškodit lidstvu a je často používán k tomu, aby byla na Židy svalována vina, pokud „se něco pokazí“. Je vyjádřen ústními nebo písemnými projevy, vizuální formou nebo jednáním a pracuje se zlověstnými stereotypy a negativními charakterovými rysy.

Vezmeme-li v úvahu obecný kontext, lze uvést mimo jiné následující příklady antisemitismu ve veřejném životě, sdělovacích prostředcích, školách, na pracovišti a v náboženské sféře ze současné doby:

- Výzvy k zabíjení nebo poškozování Židů a napomáhání k takové činnosti nebo její ospravedlňování ve jménu určité radikální ideologie nebo extremistického výkladu náboženství.
- Lživé, dehumanizující, demonizující nebo stereotypní výroky o Židech jako takových nebo o kolektivní moci Židů, například mýtus o spiknutí světového židovstva nebo o tom, že Židé ovládají sdělovací prostředky, ekonomiku, vládu nebo jiné společenské instituce.
- Obviňování Židů jako národa z odpovědnosti za skutečné či domnělé činy židovských jednotlivců a skupin nebo za činy příslušníků jiných národů.
- Popírání existence, rozsahu, mechanismů (např. plynových komor) či intencionality genocidy židovského národa, které se dopustilo národněsocialistické Německo a jeho podporovatelé a spoluviníci za druhé světové války (holokaust).
- Obviňování Židů jako národa či Izraele jako státu, že si holokaust vymysleli nebo jej zveličují.

- Obviňování židovských občanů z toho, že jsou loajálnější k Izraeli nebo k údajným prioritám světového židovstva než k zájmům vlastního státu.
- Popírání práva Židů na sebeurčení, např. s odůvodněním, že Stát Izrael je rasistickým projektem.
- Uplatňování dvojích norem tím, že se požaduje, aby Izrael jednal způsobem, který není očekáván či vyžadován od ostatních demokratických států.
- Používání symbolů a vyobrazení spojovaných s klasickým antisemitismem k charakterizaci Izraele nebo Izraelců (např. tvrzení, že Židé zabili Ježíše nebo že provádějí rituální vraždy).
- Srovnávání současné izraelské politiky s politikou nacistů.
- Svalování odpovědnosti za činnost státu Izrael na Židy jako kolektiv.

Antisemitské činy jsou trestné, pokud tak stanoví zákon (v některých zemích je například trestáno popírání holokaustu nebo šíření antisemitských materiálů).

Trestné činy jsou antisemitské, jedná-li se o útoky na osoby nebo majetek (např. budovy, školy, modlitebny, hřbitovy), které byly za cíle útoku zvoleny proto, že je pachatelé považují za židovské nebo mají podle přesvědčení pachatelů k Židům nějaký vztah.

O antisemitské diskriminaci hovoříme, pokud jsou Židům upírány příležitosti či služby, které jsou dostupné jiným; taková diskriminace je v mnoha zemích zakázána zákonem.

People lay flowers outside of Copenhagen Synagogue, where a volunteer from the Jewish community – Dan Uzan - was killed in 2015

DA

LANGUAGE:

DANSK / DANISH

IHRA's arbejdsdefinition af antisemitisme

International Holocaust Remembrance Alliance (IHRA) samler regeringer og eksperter for at styrke og fremme undervisningen om, bevidstheden om og forskningen i holocaust på verdensplan og for at opretholde forpligtelserne i Stockholm-erklæringen fra 2000. Den retligt ikke-bindende arbejdsdefinition af antisemitisme blev vedtaget den 26. maj 2016 af de 31 medlemslande af International Holocaust Remembrance Alliance.

“Antisemitisme er en bestemt opfattelse af jøder, der kan udtrykkes som had mod jøder. Retoriske og fysiske former for antisemitisme rettes mod jødiske og ikke-jødiske enkeltpersoner og/eller deres ejendom samt institutioner og religiøse samlingssteder, der tilhører jødiske samfund”.

For at vejlede IHRA i dens arbejde kan følgende eksempler tjene et illustrativt formål:

De forskellige former kan omfatte anslag mod Staten Israel, der opfattes som et jødisk fællesskab. En kritik af Israel i

lighed med den, der rettes mod et hvilket som helst andet land, kan imidlertid ikke betragtes som antisemitisk. Antisemitisme anklager ofte jøder for at være med i en sammensværgelse for at skade menneskeheden og bruges ofte til at give jøder skylden for, at “noget går galt”. Den kommer til udtryk i tale, på skrift, i visuelle former og i handling og gør brug af skumle stereotyper og negative karaktertræk.

Aktuelle eksempler på antisemitisme i det offentlige liv, i medierne, på skoler, på arbejdspladser eller i religiøs sammenhæng kan alt efter den generelle kontekst blandt andet - uden dog at være begrænset til nedenstående - være at:

- opfordre til, medvirke til eller retfærdiggøre drab på eller anslag mod jøder under påberåbelse af en radikal ideologi eller en ekstremistisk religiøs holdning
- fremsætte løgnagtige, dehumaniserende, dæmoniserende eller stereotype påstande om jøder generelt eller om jødernes magt i kollektiv forstand – herunder især, men ikke udelukkende, myten om en global jødisk sammensværgelse eller om jøder, der kontrollerer medierne, økonomien, regeringen eller andre samfundsinstitutioner
- beskyldt det jødiske folk som helhed for at være ansvarligt for virkelige eller indbildte ulovligheder begået af en enkelt jødisk person eller gruppe, eller endog for handlinger begået af ikke-jøder
- benægtet kendsgerningen, omfanget, mekanismerne (f.eks. gaskamre) eller forsætligheden af folkedrab på det jødiske folk begået af det nationalsocialistiske Tyskland og dets støtter og medskyldige under Anden Verdenskrig (holocaust)
- beskyldt det jødiske folk som helhed eller Israel som en stat for at opfinde eller overdrive holocaust
- beskyldt jødiske borgere for at være mere loyale over for Israel eller over for jødernes påståede prioriteter i hele verden end over for deres egne nationers interesser
- nægtet det jødiske folk dets ret til selvbestemmelse, f.eks. ved at hævde, at staten Israels eksistens er et udslag af racistiske ambitioner
- anvende dobbeltstandarder ved at afkræve det en adfærd, som ikke forventes eller kræves af andre demokratiske nationer
- bruge de symboler og billeder, der forbindes med klassisk antisemitisme (f.eks. påstande om jøder, der dræber Jesus, eller blodige ritualer - “blood libel”), til at beskrive Israel eller israelere
- drage sammenligninger mellem den aktuelle israelske politik og nazisternes politik
- holde jøder kollektivt ansvarlige for Staten Israels handlinger.

Antisemitiske handlinger er strafbare, når de er defineret som sådan i loven (f.eks. benægtelse af holocaust eller distribution af antisemitisk materiale i visse lande).

Kriminelle handlinger er antisemitiske, når angrebsmålene, hvad enten der er tale om mennesker eller ejendomme – f.eks. bygninger, skoler, religionsinstitutioner og kirkegårde – udvælges, fordi de er, eller opfattes som, jødiske eller forbindes med jøder.

Antisemitisk diskrimination er, når jøder nægtes muligheder eller tjenesteydelser, som andre har adgang til, og er ulovligt i mange lande.

Youths burn an Israeli flag during a demonstration in Berlin's Neukölln district

DE

LANGUAGE:

DEUTSCH / GERMAN

Die Arbeitsdefinition des Begriffs „Antisemitismus“ der Internationalen Allianz für das Gedenken an den Holocaust (IHRA)

Die Internationale Allianz für das Gedenken an den Holocaust bringt Regierungen und Experten zusammen, damit das Wissen über den Holocaust, die Erinnerung an ihn und die Forschung über ihn gestärkt, vorangebracht und gefördert werden und damit die Verpflichtungen eingehalten werden, die mit der Stockholmer Erklärung aus dem Jahr 2000 eingegangen wurden. Die nicht rechtsverbindliche Arbeitsdefinition des Begriffs „Antisemitismus“ wurde von den 31 Mitgliedstaaten der Internationalen Allianz für das Gedenken an den Holocaust am 26. Mai 2016 angenommen.

„Antisemitismus ist eine bestimmte Wahrnehmung von Juden, die sich als Hass gegenüber Juden ausdrücken kann. Der Antisemitismus richtet sich in Wort und Tat gegen jüdische oder nicht-jüdische Einzelpersonen und / oder deren Eigentum, sowie gegen jüdische Gemeindeinstitutionen und religiöse Einrichtungen.“

Bei ihrer Arbeit orientiert sich die IHRA an den folgenden Beispielen:

Die Erscheinungsformen des Antisemitismus können sich unter anderem gegen den Staat Israel richten, wenn dieser als eine jüdische Gemeinschaft verstanden wird. Allerdings darf es nicht als antisemitisch angesehen werden, wenn der Staat Israel in einer Weise kritisiert wird, die mit der Kritik an anderen Staaten vergleichbar ist. Antisemitismus umfasst oft die Anschuldigung, die Juden betrieben eine gegen die Menschheit gerichtete Verschwörung und seien für sämtliche Missstände verantwortlich.

Antisemitismus manifestiert sich in Wort, Schrift und Bild sowie in anderen Handlungsformen und umfasst den Rückgriff auf Stereotype, denen zufolge Juden Unheil brächten und negative Charakterzüge besäßen.

Zu den zeitgenössischen Ausdrucksformen von Antisemitismus im öffentlichen Leben, in den Medien, an Schulen, im Berufsleben und im religiösen Bereich können unter Berücksichtigung des Gesamtkontexts folgende Verhaltensweisen zählen, wobei die folgende Aufzählung nicht abschließend ist:

- der Aufruf im Namen einer radikalen Ideologie oder einer extremistischen Religionsanschauung dazu, Juden zu töten oder ihnen zu schaden, sowie die Beihilfe zu solchen Taten oder ihre Rechtfertigung;

- falsche, entmenschlichende, dämonisierende oder stereotype Behauptungen über Juden an sich oder die Macht der Juden als einer Gemeinschaft, insbesondere, aber nicht ausschließlich der Mythos von einer jüdischen Weltverschwörung oder von der Kontrolle der Medien, der Wirtschaft, der Regierung oder anderer gesellschaftlicher Institutionen durch Juden;
- das Verantwortlichmachen der Juden als Volk für tatsächliches oder unterstelltes Fehlverhalten einzelner Juden, einzelner jüdischer Gruppen oder sogar von Nicht-Juden;
- das Bestreiten des Holocausts, sprich des Völkermordes an den Juden durch das nationalsozialistische Deutschland und seine Unterstützer und Komplizen während des Zweiten Weltkrieges, seines Ausmaßes, seiner Mechanismen (z.B. der Gaskammern) oder der Vorsätzlichkeit, mit der er begangen wurde;
- der Vorwurf, der Holocaust sei eine Erfindung der Juden als Volk oder des Staates Israel, bzw. die Behauptung, er würde von jüdischer Seite übertrieben dargestellt;
- der Vorwurf, dass sich jüdische Bürger dem Staat Israel oder angeblichen weltweiten jüdischen Interessen stärker verpflichtet fühlten als den Interessen ihrer jeweiligen Heimatländer;
- die Negierung des Rechts des jüdischen Volkes auf Selbstbestimmung, z.B. durch die Behauptung, dass der Existenz des Staates Israel rassistische Beweggründe zugrunde lägen;
- die Anwendung doppelter Standards, wenn von Israel ein anderes Verhalten als von anderen demokratischen Staaten erwartet oder gefordert wird;

- die Verwendung von Symbolen und Bildern im Zusammenhang mit der Charakterisierung Israels oder der Israelis, die dem historischen Antisemitismus zuzuordnen sind (z.B. der Vorwurf des Christumordes oder die Ritualmordlegende);
- Vergleiche der aktuellen israelischen Politik mit der Politik der Nationalsozialisten;
- das kollektive Verantwortlichmachen von Juden für Maßnahmen des israelischen Staates.

Antisemitische Taten sind Straftaten, wenn sie per Gesetz zu solchen erklärt wurden (wie z.B. in einigen Ländern die Leugnung des Holocausts oder die Verbreitung antisemitischer Inhalte).

Straftaten sind antisemitisch, wenn die Angriffsziele, seien es Personen oder Grundeigentum wie Gebäude, Schulen, Gebetsräume und Friedhöfe, deshalb ausgewählt wurden, weil sie jüdisch sind, als solche wahrgenommen oder mit Juden in Verbindung gebracht werden.

Antisemitische Diskriminierung, die in vielen Ländern verboten ist, besteht darin, dass Juden Möglichkeiten oder Leistungen vorenthalten werden, die anderen Menschen zugänglich sind.

ET

LANGUAGE:

EESTI / ESTONIAN

Holokausti Mälestamise Rahvusvaheline Ühenduse (IHRA) määratlus antisemitismi kohta

Holokausti Mälestamise Rahvusvaheline Ühendus on valitsuste ja ekspertide ühendus, mille eesmärk on tugevdada ja süvendada holokausti-teemalist haridust ning holokausti mälestamist ja uurimist kogu maailmas. Ühendus täidab 2000. aasta Stockholmi deklaratsiooniga võetud kohustusi. 26. mail 2016 kiitsid IHRA 31 liikmesriiki heaks antisemitismi õiguslikult mittesiduva rakendusliku määratluse.

„Antisemitism on juutide tajumine teataval viisil, mis võib avalduda vihana juutide vastu. Antisemitismi verbaalsed ja füüsilised väljendusvormid on suunatud juudi või mittejuudi päritolu inimeste ja/ või nende vara ning juudi kogukonna institutsioonide ja usupaikade vastu.“

Allpool toodud näited, mis on IHRA tegevuse orientiiriks, aitavad seda määratlust täpsustada.

Antisemitismi väljendused võivad olla suunatud Israeli riigi vastu, kuna Israelis nähakse juutide ühendust.

Multiple Holocaust memorials were vandalised and torched in 2018 in Kalevi-Liiva, the execution site of thousands of victims of Nazism

Kui aga Iisraeli kritiseeritakse samal viisil, nagu kritiseeritakse iga teist riiki, ei saa seda pidada antisemitismiks. Antisemitism paneb juutidele sageli süüks vandenõude sepitsemist inimkonna vastu ja peab neid süüdlasteks, kui maailma asjad viltu kisuvad. Seda väljendatakse kõnes, kirjas, pildis ja teos ning sealjuures tuuakse mängu ähvardavad stereotüübid ja negatiivsed loomujooned.

Üldisi seoseid arvesse võttes võib tänapäeva avalikust elust, meediast, koolist, töökeskkonnast ja usuelust leida mitmesuguseid antisemitismi ilminguid (järgnev ülevaade ei ole ammendav):

- Radikaalsest ideoloogiast või äärmuslikest usulistest tõekspidamistest ajendatuna nõutakse, toetatakse või õigustatakse juutide tapmist või neile kahju tekitamist.
- Juutide kohta üldiselt või juutide kollektiivse mõjuvõimu kohta esitatakse valelikke, dehumaniseerivaid, demoniseerivaid või stereotüüpseid väiteid, nagu muut maailmsest juudi vandenõust või jutud juutide kontrollist meedia, majanduse, riigivalitsuse ja muude ühiskonna institutsioonide üle.
- Kui üks juut või rühm juute on toime pannud tegeliku või arvatava süüteo, kuulutatakse terve juudi rahvas süüdlaseks; juutide arvele pannakse koguni mittejuutide sooritatud kuritegusid.
- Eitatakse Teise maailmasõja ajal natsionaalsotsialistliku Saksamaa ning tema toetajate ja kaasosaliste poolt toime pandud juutide genotsiidi – holokausti –, selle toimumise fakti, selle ulatust ja selleks kasutatud vahendeid (nt gaasikambriid).
- Juudi rahvast või Iisraeli riiki süüdistatakse holokausti väljamõtlemises või suuremana näitamises, kui see tegelikult olevat olnud.

- Juudi päritolu kaaskodanikele heidetakse ette, et nad on lojaalsed pigem Iisraelile või juutide väidetavatele üleilmsetele pürgimustele, mitte oma koduriigi huvidele.
- Ei tunnistata juudi rahva enesemääramisõigust – väidetakse näiteks, et Iisraeli riigi eksisteerimine on rassistlik üritus.
- Suhtumises Iisraeli on täheldatav kaksikmoraal: Iisraelilt nõutakse sellist käitumist, mida ei oodata ega nõuta üheltki teiselt demokraatlikult riigilt.
- Iisraeli ja Iisraellaste iseloomustamisel kasutatakse ajaloolise antisemitismiga seonduvaid sümboleid ja pilte (nt väited, et juudid tapsid Jeesuse ja harrastasid rituaalmõrvu).
- Tõmmatakse paralleele tänapäeva Iisraeli poliitika ja kunagise natsionaalsotsialistide poliitika vahel.
- Juudid kuulutatakse kollektiivselt vastutavaks Iisraeli riigi tegude eest.

Antisemiitlik tegu on kuritegu, kui see on seaduses kuriteona määratletud (mõnes riigis nt holokausti eitamine või antisemiitliku materjali levitamine).

Kuritegu on antisemiitlik, kui ründe ohver, olgu selleks inimene või vara (nt majad, koolid, pühakojad, kalmistud), valitakse selle põhjal, et tegemist on (või arvatakse olevat) juudiga või juudi varaga või juutidega seotud inimese või varaga.

Antisemiitlik diskrimineerimine on juutide ilmajätmine võimalustest ja teenustest, mis on teistele kodanikele kättesaadavad. Paljudes riikides on antisemiitlik diskrimineerimine seadusevastane.

*Jewish
cemeteries and
memorial sites
across Greece
have been
desecrated
several times
in the past few
years*

EL

LANGUAGE:

ΕΛΛΗΝΙΚΑ / GREEK

Ο λειτουργικός ορισμός του αντισημιτισμού σύμφωνα με την IHRA

Η Διεθνής Συμμαχία για τη Μνήμη του Ολοκαυτώματος (IHRA) ενώνει κυβερνήσεις και εμπειρογνώμονες με στόχο την ενίσχυση, προαγωγή και προώθηση της εκπαίδευσης, της μνήμης και της έρευνας για το Ολοκαύτωμα σε παγκόσμια κλίμακα, καθώς και την τήρηση των δεσμεύσεων της Δήλωσης της Στοκχόλμης του 2005. Ο μη νομικά δεσμευτικός λειτουργικός ορισμός του αντισημιτισμού εγκρίθηκε από τις 31 χώρες μέλη της Διεθνούς Συμμαχίας για τη Μνήμη του Ολοκαυτώματος στις 26 Μαΐου 2016.

«Αντισημιτισμός είναι μια συγκεκριμένη αντίληψη για τους Εβραίους, η οποία ενδέχεται να εκφράζεται ως μίσος προς τους Εβραίους. Οι ρητορικές και φυσικές εκδηλώσεις του αντισημιτισμού στρέφονται κατά Εβραίων ή μη Εβραίων και/ή της παρουσίας τους, κατά θεσμών της εβραϊκής κοινότητας και θρησκευτικών εγκαταστάσεων».

Προκειμένου να προσανατολιστεί η IHRA στο πλαίσιο του έργου της, τα εξής παραδείγματα μπορεί να είναι ενδεικτικά:

Οι εκδηλώσεις του αντισημιτισμού θα μπορούσαν να συμπεριλαμβάνουν τη στοχοποίηση του κράτους του Ισραήλ, το οποίο νοείται ως εβραϊκή συλλογικότητα. Παρά ταύτα, κριτική εις βάρος του Ισραήλ, όμοια με την κριτική που δέχεται οποιοδήποτε άλλο κράτος, δεν μπορεί να θεωρηθεί αντισημιτισμός. Ο αντισημιτισμός συχνά εγκαλεί τους Εβραίους ότι συνωμοτούν για να βλάψουν την ανθρωπότητα, και χρησιμοποιείται συχνά για να κατηγορηθούν οι Εβραίοι «για όλα όσα πάνε στραβά». Εκφράζεται με προφορικό λόγο, γραπτά, εικόνες και πράξεις και εκμεταλλεύεται νοσηρά στερεότυπα και αρνητικά χαρακτηριστικά προσωπικότητας.

Σύγχρονα παραδείγματα αντισημιτισμού στο δημόσιο βίο, στα μέσα ενημέρωσης, στα σχολεία, στον χώρο εργασίας και στο πεδίο της θρησκείας θα μπορούσαν, λαμβανομένου υπόψη του συνολικότερου πλαισίου, να περιλαμβάνουν τα εξής, χωρίς να περιορίζονται σε αυτά:

- Παρακίνηση, υπόθαλψη ή αιτιολόγηση φόνου ή τραυματισμού Εβραίων στο όνομα μιας ριζοσπαστικής ιδεολογίας ή εξτρεμιστικών απόψεων περί θρησκείας.
- Προβολή ψευδών, απανθρωποποιητικών, δαιμονοποιητικών ή στερεότυπων ισχυρισμών περί των Εβραίων καθ'αυτών ή της ισχύος των Εβραίων ως συλλογικότητας—όπως είναι, ειδικά αλλά όχι αποκλειστικά, ο μύθος μιας παγκόσμιας συνομοσίας των απανταχού Εβραίων ή τα περί ελέγχου των μέσων ενημέρωσης, των οικονομιών, των κυβερνήσεων και άλλων κοινωνικών θεσμών από Εβραίους.
- Το να κατηγορούνται οι Εβραίοι ως λαός που φέρει την ευθύνη για πραγματικά ή φανταστικά αδικήματα που έχουν διαπραχθεί από έναν μεμονωμένο Εβραίο ή από ομάδα Εβραίων, ή ακόμη και για πράξεις που διαπράχθηκαν από μη Εβραίους.
- Άρνηση του γεγονότος, της εμβέλειας, των μηχανισμών (π.χ. θάλαμοι αερίων) ή του σκόπιμου χαρακτήρα της γενοκτονίας των Εβραίων στα χέρια της Εθνικοσοσιαλιστικής Γερμανίας και των υποστηρικτών και συνεργών της κατά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο (του Ολοκαυτώματος).
- Το να κατηγορούνται οι Εβραίοι ως λαός ή το Ισραήλ ως κράτος, ότι επινόησαν ή διόγκωσαν το Ολοκαύτωμα.
- Το να κατηγορούνται Εβραίοι πολίτες ότι είναι πιο πιστοί στο Ισραήλ, ή στις υποτιθέμενες προτεραιότητες των απανταχού Εβραίων, παρά στα συμφέροντα των κρατών των οποίων είναι πολίτες.
- Το να μην αναγνωρίζεται στους Εβραίους το δικαίωμα της αυτοδιάθεσης, π.χ. με προβολή του ισχυρισμού ότι η ύπαρξη ενός κράτους του Ισραήλ συνιστά ρατσιστικό εγχείρημα.
- Το να εφαρμόζονται δυο μέτρα και δυο σταθμά, απαιτώντας από το Ισραήλ συμπεριφορά που δεν αναμένεται, ούτε απαιτείται, από οποιαδήποτε άλλη δημοκρατική χώρα.
- Χρήση συμβόλων και εικόνων που συνδέονται με τον κλασικό αντισημιτισμό (π.χ. ισχυρισμοί περί δολοφονίας του Ιησού από Εβραίους ή συκοφαντία του αίματος) για να χαρακτηριστεί το Ισραήλ ή οι Ισραηλινοί.
- Συγκρίσεις της σημερινής πολιτικής του Ισραήλ με την πολιτική των Ναζί.
- Απόδοση ευθυνών στους Εβραίους συλλογικά για πράξεις του κράτους του Ισραήλ.

Οι αντισημιτικές πράξεις είναι αξιόποινες εφόσον αντιμετωπίζονται ως τέτοιες από το νόμο (όπως, π.χ., η άρνηση του Ολοκαυτώματος ή η διανομή αντισημιτικού υλικού σε ορισμένες χώρες).

Οι αξιόποινες πράξεις είναι αντισημιτικές εφόσον οι στόχοι των επιθέσεων, είτε πρόκειται για άτομα είτε για ακίνητα – όπως κτίρια, σχολεία, τόποι λατρείας και κοιμητήρια– επιλέγονται διότι είναι, ή πιστεύεται πως είναι, εβραϊκοί ή συνδέονται με το εβραϊκό στοιχείο.

Αντισημιτική διάκριση είναι η στέρηση ευκαιριών ή άρνηση παροχής υπηρεσιών σε Εβραίους, όταν οι ευκαιρίες και οι υπηρεσίες αυτές προσφέρονται σε άλλους, είναι δε παράνομη σε πολλές χώρες

727 antisemitic incidents were recorded in the UK in the first six months of 2018, the second highest number ever recorded

People protest outside parliament against antisemitism, September 2018

EN

LANGUAGE:

ENGLISH

In the spirit of the Stockholm Declaration that states: “With humanity still scarred by ...antisemitism and xenophobia the international community shares a solemn responsibility to fight those evils” the committee on Antisemitism and Holocaust Denial called the IHRA Plenary in Budapest 2015 to adopt the following working definition of antisemitism.

On 26 May 2016, the Plenary in Bucharest decided to adopt the following non-legally binding working definition of antisemitism:

“Antisemitism is a certain perception of Jews, which may be expressed as hatred toward Jews. Rhetorical and physical manifestations of antisemitism are directed toward Jewish or non-Jewish individuals and/or their property, toward Jewish community institutions and religious facilities.”

To guide IHRA in its work, the following examples may serve as illustrations:

Manifestations might include the targeting of the state of Israel, conceived as a Jewish collectivity. However, criticism of Israel similar to that leveled against any other country cannot be regarded as antisemitic. Antisemitism frequently charges Jews with conspiring to harm humanity, and it is often used to blame Jews for “why things go wrong.” It is expressed in speech, writing, visual forms and action, and employs sinister stereotypes and negative character traits.

Contemporary examples of antisemitism in public life, the media, schools, the workplace, and in the religious sphere could, taking into account the overall context, include, but are not limited to:

- Calling for, aiding, or justifying the killing or harming of Jews in the name of a radical ideology or an extremist view of religion.
- Making mendacious, dehumanizing, demonizing, or stereotypical allegations about Jews as such or the power of Jews as collective — such as, especially but not exclusively, the myth about a world Jewish conspiracy or of Jews controlling the media, economy, government or other societal institutions.
- Accusing Jews as a people of being responsible for real or imagined wrongdoing committed by a single Jewish person or group, or even for acts committed by non-Jews.
- Denying the fact, scope, mechanisms (e.g. gas chambers) or intentionality of the genocide of the Jewish people at the hands of National Socialist Germany and its supporters and accomplices during World War II (the Holocaust).
- Accusing the Jews as a people, or Israel as a state, of inventing or exaggerating the Holocaust.
- Accusing Jewish citizens of being more loyal to Israel, or to the alleged priorities of Jews worldwide, than to the interests of their own nations.
- Denying the Jewish people their right to self-determination, e.g., by claiming that the existence of a State of Israel is a racist endeavor.
- Applying double standards by requiring of it a behavior not expected or demanded of any other democratic nation.
- Using the symbols and images associated with classic antisemitism (e.g., claims of Jews killing Jesus or blood libel) to characterise Israel or Israelis.
- Drawing comparisons of contemporary Israeli policy to that of the Nazis.
- Holding Jews collectively responsible for actions of the state of Israel.

Antisemitic acts are criminal when they are so defined by law (for example, denial of the Holocaust or distribution of antisemitic materials in some countries).

Criminal acts are antisemitic when the targets of attacks, whether they are people or property – such as buildings, schools, places of worship and cemeteries – are selected because they are, or are perceived to be, Jewish or linked to Jews.

Antisemitic discrimination is the denial to Jews of opportunities or services available to others and is illegal in many countries.

On 9 January 2015, Amedy Coulibaly, attacked a Hypercacher kosher food supermarket in Paris, killed four people, all of whom were Jews, and took several hostages. He pledged alliance to ISIS

Protesters in support of Palestinians in Gaza display a swastika at a rally in Paris in 2014

FR

LANGUAGE:

FRANÇAIS / FRENCH

Mireille Knoll, 85, Holocaust survivor, stabbed, set on fire and murdered in her own house, and Sarah Halimi, 65, beaten, defenestrated and killed, in antisemitic attacks

La définition opérationnelle de l'antisémitisme utilisée par l'IHRA

L'Alliance internationale pour la mémoire de l'Holocauste (IHRA) rassemble des gouvernements et des experts dans le but de renforcer et de promouvoir l'éducation, le travail de mémoire et la recherche sur l'Holocauste et de mettre en œuvre les engagements de la déclaration de Stockholm de 2000. La définition opérationnelle de l'antisémitisme, non contraignante, a été adoptée par les 31 États membres de l'IHRA le 26 mai 2016.

«L'antisémitisme est une certaine perception des Juifs qui peut se manifester par une haine à leur égard. Les manifestations rhétoriques et physiques de l'antisémitisme visent des individus juifs ou non et/ou leurs biens, des institutions communautaires et des lieux de culte.»

Les exemples suivants, destinés à guider le travail de l'IHRA, illustrent cette définition.

L'antisémitisme peut se manifester par des attaques à l'encontre de l'État d'Israël lorsqu'il est perçu comme une collectivité juive. Cependant, critiquer Israël comme on critiquerait tout autre État ne peut

On 24 May 2014, a gunman opened fire at the Jewish Museum in Brussels, killing four people

pas être considéré comme de l'antisémitisme. L'antisémitisme consiste souvent à accuser les Juifs de conspirer contre l'humanité et, ce faisant, à les tenir responsables de «tous les problèmes du monde». Il s'exprime à l'oral, à l'écrit, de façon graphique ou par des actions, et fait appel à des stéréotypes inquiétants et à des traits de caractère péjoratifs.

Parmi les exemples contemporains d'antisémitisme dans la vie publique, les médias, les écoles, le lieu de travail et la sphère religieuse, on peut citer, en fonction du contexte et de façon non exhaustive:

- l'appel au meurtre ou à l'agression de Juifs, la participation à ces agissements ou leur justification au nom d'une idéologie radicale ou d'une vision extrémiste de la religion;
- la production d'affirmations fallacieuses, déshumanisantes, diabolisantes ou stéréotypées sur les Juifs ou le pouvoir des Juifs en tant que collectif comme notamment, mais pas uniquement, le mythe d'un complot juif ou d'un contrôle des médias, de l'économie, des pouvoirs publics ou d'autres institutions par les Juifs;
- le reproche fait au peuple juif dans son ensemble d'être responsable d'actes, réels ou imaginaires, commis par un seul individu ou groupe juif, ou même d'actes commis par des personnes non juives;
- la négation des faits, de l'ampleur, des procédés (comme les chambres à gaz) ou du caractère intentionnel du génocide du peuple juif perpétré par l'Allemagne nationale-socialiste et ses soutiens et complices pendant la Seconde Guerre mondiale (l'Holocauste);
- le reproche fait au peuple juif ou à l'État d'Israël d'avoir inventé ou d'exagérer l'Holocauste;

- le reproche fait aux citoyens juifs de servir davantage Israël ou les priorités supposés des Juifs à l'échelle mondiale que les intérêts de leur propre pays;
- le refus du droit à l'autodétermination des Juifs, en affirmant par exemple que l'existence de l'État d'Israël est le fruit d'une entreprise raciste;
- le traitement inégalitaire de l'État d'Israël, à qui l'on demande d'adopter des comportements qui ne sont ni attendus ni exigés de tout autre État démocratique;
- l'utilisation de symboles et d'images associés à l'antisémitisme traditionnel (comme l'affirmation selon laquelle les Juifs auraient tué Jésus ou pratiqueraient des sacrifices humains) pour caractériser les Juifs et les Israéliens;
- l'établissement de comparaisons entre la politique israélienne contemporaine et celle des Nazis;
- l'idée selon laquelle les Juifs seraient collectivement responsables des actions de l'État d'Israël.

Un acte antisémite est une infraction lorsqu'il est qualifié ainsi par la loi (c'est le cas, par exemple, du déni de l'existence de l'Holocauste ou de la diffusion de contenus antisémites dans certains pays).

Une infraction est qualifiée d'antisémite lorsque les victimes ou les biens touchés (comme des bâtiments, des écoles, des lieux de culte et des cimetières) sont ciblés parce qu'ils sont juifs ou relatifs aux Juifs, ou perçus comme tels.

La discrimination à caractère antisémite est le fait de refuser à des Juifs des possibilités ou des services ouverts à d'autres. Elle est illégale dans de nombreux pays.

Grffiti in Ireland compares contemporary Israeli policy to that of the Nazis

GA

LANGUAGE:

GAEILGE / IRISH

Sainmhíniú Sealadach Infheidhme IHRA ar an bhFrithsheimíteachas

Tugann an Chomhghuaillíocht Idirnáisiúnta um Chuimhne ar an Uileloscadh rialtais agus saineolaithe le chéile chun oideachas, cuimhneachán agus taighde maidir leis an Uileloscadh a neartú, a chur ar aghaidh agus a chur chun cinn ar fud an domhain, agus chun seasamh le gealltanais Dhearbhú Stóicólm 2000. An 26 Bealtaine 2016, ghlac 31 bhalltír den Chomhghuaillíocht Idirnáisiúnta um Chuimhne ar an Uileloscadh an Sainmhíniú Sealadach Infheidhme ar an bhFrithsheimíteachas, nach bhfuil ceangailteach ó thaobh dlí.

“Is é is frithsheimíteachas ann ná dearcadh áirithe ar Ghiúdaigh, a d’fhéadfaí a chur in iúl mar sbuath i dtreo na nGiúdach. Léirítear an frithsheimíteachas mar ghníomb cainte nó fisiceach a dhírítear ar Ghiúdaigh, nó ar dbaoine aonair nach Giúdaigh iad, agus/nó i leith a gcuid maoinne, agus freisin a dhírítear ar institiúidí agus saoráidí reiligiúnacha an phobail Ghiúdaigh.”

Chun treoir a thabhairt do IHRA ina chuid oibre, d’fhéadfaidís seo a leanas feidhmiú mar shamplaí:

D'fhéadfaí a áireamh mar léirithe: spriocdhíriú ar Stát Iosrael, ar ceapadh é chun bheith ina chomhroinn Ghiúdach. Ní féidir, áfach, cáineadh a dhéantar ar Iosrael, atá cosúil leis an gcáineadh a dhéantar ar aon tír eile, a mheas mar cháineadh atá frithsheimíteach.

De thoradh an fhrithsheimíteachais, is minic a mhaítear go bhfuil Giúdaigh i mbun comhcheilge chun dochar a dhéanamh don chine daonna, agus úsáidtear é go minic chun an milleán a chur ar Ghiúdaigh maidir leis “an gcúis a dtéann rudaí chun donais.” Cuirtear é in iúl sa chaint, sa scríbhneoireacht, in amharcfhoirmeacha agus gníomhaíochtaí, agus úsáidtear steiréitíopaí urchóideacha agus tréithe carachtair diúltacha mar chuid de.

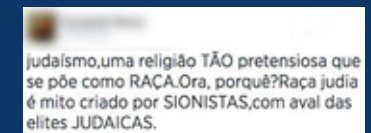
Agus an comhthéacs foriomlán á chur san áireamh, d'fhéadfaí na nithe seo a leanas a áireamh ar shamplaí comhaimseartha den fhrithsheimíteachas sa saol poiblí, sna meáin, i scoileanna, san ionad oibre agus sa saol reiligiúnach, ach gan a bheith teoranta do na nithe seo amháin:

- A éileamh go marófaí nó go ndéanfaí dochar do Ghiúdaigh, nó cabhrú nó bonn cirt a thabhairt leo sin, in ainm idé-eolaíocht radacach nó in ainm dearcadh antoiseach creidimh.
- Líomhaintí bréagacha, dídhaonnacha, damnaithe, steiréitipiciúla a dhéanamh in aghaidh Giúdach nó chumhacht na nGiúdach i gcoitinne — amhail, go háirithe ach ní go heisiach, an miotas faoi chomhcheilg dhomhanda Ghiúdach nó an miotas go bhfuil na meáin, an geilleagar, an rialtas nó institiúidí eile de chuid na sochaí faoi smacht ag na Giúdaigh.
- Mí-iompar, atá fíor nó samhailta, a rinne duine Giúdach amháin nó grúpa Giúdach, nó fiú gníomhartha a rinne daoine nach Giúdaigh iad, a chur i leith na nGiúdach mar phobal.
- Fíoras, raon, córais (e.g. seomraí gáis) nó rún chinedhíothú na nGiúdach ag an nGearmáin faoi smacht na Sóisialaithe Náisiúnta agus a lucht tacaithe agus a gcomhchoirithe i rith an Dara Cogadh Domhanda (an tUileloscadh) a shéanadh.
- Cumadh nó áibhéil ar an Uileloscadh a chur i leith na nGiúdach mar phobal, nó Iosrael mar stát.
- Cur i leith saoránaigh Ghiúdacha go bhfuil siad níos dílse d'Iosrael, nó do thosaíochtaí líomhnaithe na nGiúdach ar fud an domhain, seachas do leasanna a gcuid náisiún féin.
- Ceart féinchinntiúcháin a dhiúltú do na Giúdaigh e.g., trína mhaíomh gur iarracht chiníoch é Stát Iosrael a bheith ann.
- Dáthaobhachas a chleachtadh trí iompraíocht a cheangal ar Iosrael nach mbeifí ag súil léi nó á héileamh ó aon tír dhaonlathach eile.
- Siombailí agus íomhánna atá bainteach le frithsheimíteachas tipiciúil (e.g., a mhaíomh gur mharaigh na Giúdaigh Íosa nó leabhlú fola) a úsáid mar thréith de chuid Iosrael nó de chuid na nIosraelach.
- Beartas comhaimseartha Iosrael a chur i gcomparáid le beartas na Naitsithe.
- An milleán a chur ar na Giúdaigh i gcoitinne as gníomhaíochtaí Stát Iosrael.

Is gníomhartha coiriúla atá i ngníomhartha frithsheimíteacha nuair a shainmhínítear iad amhlaidh de réir dlí (mar shampla, séanadh an Uileloiscthe nó dáileadh ábhar frithsheimíteach i dtíortha áirithe).

Is gníomhartha frithsheimíteacha atá i ngníomhartha coiriúla nuair a roghnaítear spriocanna d'ionsaithe, bíodh daoine nó maoin i gceist, toisc gur Giúdaigh iad, nó toisc go síltear go bhfuil siad bainteach le Giúdaigh – cúl i gcás foirgnimh, scoileanna, ionaid adhartha agus reiligí.

Is é is idirdhealú frithsheimíteach ann ná séanadh deiseanna agus seirbhísí do Ghiúdaigh, ar deiseanna agus seirbhísí iad atá ar fáil do dhaoine eile agus tá an t-idirdhealú sin neamhdhleathach i mórán tíortha.

Antisemitic online
hate speech

Members of a Neo-Nazi political party march through Zagreb chanting slogans used by Croatia's Pro-Nazi World War II Ustasha regime

HR

LANGUAGE:

HRVATSKI / CROATIAN

Radna definicija antisemitizma Međunarodnog saveza za sjećanje na holokaust (IHRA)

Međunarodni savez za sjećanje na holokaust okuplja vlade i stručnjake radi jačanja, unapređenja i poticanja obrazovanja, sjećanja i istraživanja o holokaustu diljem svijeta te provedbe obveza iz Deklaracije iz Stockholma usvojene 2000. godine. Pravno neobvezujuću radnu definiciju antisemitizma 26. svibnja 2016. usvojila je 31 država članica Međunarodnog saveza za sjećanje na Holokaust.

„Antisemitizam je određena predodžba o Židovima koja se može izraziti kao mržnja prema Židovima. Govorne i fizičke manifestacije antisemitizma usmjerene su na pojedince Židove ili nežidove i/ili njihovu imovinu, te na institucije i vjerske objekte židovske zajednice.”

Za smjernice za rad IHRA-e kao ilustracija mogu poslužiti niže navedeni primjeri.

Napad na Državu Izrael zamišljen kao židovsku zajednicu može biti primjer antisemitizma. S druge strane, kritike upućene Izraelu koje bi se mogle uputiti bilo kojoj drugoj zemlji ne mogu se smatrati antisemitizmom. Antisemitizam se često manifestira kroz optuživanje Židova za zavjeru protiv čovječanstva i često se koristi da bi se Židovi optužili „zbog toga što stvari idu po zlu.” Izražava se govorom, tekstovima, u vizualnoj formi i djelima, a koristi negativne stereotipe i karakterna obilježja.

Suvremeni primjeri antisemitizma u javnom životu, medijima, školama, radnom mjestu i vjerskim područjima mogli bi, uzimajući u obzir cjelokupni kontekst, uključivati sljedeće primjere, iako nisu na njih ograničeni:

- Pozive na ubijanje Židova, pomaganje ili opravdavanje njihova ubijanja ili nanošenja štete Židovima u ime radikalne ideologije ili ekstremističkog tumačenja vjere.
- Iznošenje podmuklih, nečovječnih, demonizirajućih ili stereotipnih navoda o Židovima pojedinačno ili o moći Židova kolektivno, posebno, ali ne isključivo, mit o svjetskoj uroti Židova koji kontroliraju medije, gospodarstvo, vlade ili druge društvene institucije.
- Optuživanje da su Židovi kao narod krivi za stvarne ili imaginarne prijestupe koje je počinio pojedinac Židov ili grupa Židova pa čak i za djela koja su počinili nežidovi.
- Negiranje činjenica, magnitude, mehanizama (npr. plinskih komora) ili namjere počinjenja genocida koji su tijekom Drugog svjetskog rata provodili nacionalsocijalistička Njemačka i njezini pristaše i pomagači (holokaust).

- Optuživanje Židova kao naroda ili Izraela kao države da su izmislili holokaust ili da pretjeruju u vezi s njim.
- Optuživanje državljana Židova da su lojalniji Izraelu ili pretpostavljenim prioritetima Židova u svijetu nego interesima vlastitih država.
- Negiranje prava židovskog naroda na samoodređenje, npr. tvrdnjom da je postojanje Države Izrael rasistički projekt.
- Primjena dvostrukih mjerila na način da se od Izraela očekuje ponašanje koje se ne očekuje ni od jedne druge demokratske države.
- Upotreba simbola i slika povezanih s klasičnim antisemitizmom (npr. tvrdnje da su Židovi ubili Isusa ili tvrdnje o krvnoj kleveti) kako bi se okarakterizirali Izrael ili Izraelci.
- Uspoređivanje suvremene izraelske politike s nacističkom politikom.
- Smatranje Židova kolektivno odgovornima za postupke Države Izrael.

Antisemitska djela su kazneno djelo kada su kao takva definirana zakonom (primjerice negiranje holokausta ili širenje antisemitskog materijala u nekim državama).

Kaznena djela su antisemitska kada su ciljevi napada, bilo da se radi o ljudima ili imovini, na primjer o zgradama, školama, vjerskim ustanovama i grobljima, odabrani jer jesu ili se smatraju židovskima ili povezanim sa Židovima.

Antisemitska diskriminacija jest uskraćivanje Židovima mogućnosti ili usluga koje su na raspolaganju drugima i protuzakonita je u mnogim zemljama.

A banner by Italian football fans reads: "Auschwitz is your homeland, the ovens are your home"

IT

LANGUAGE:

ITALIANO / ITALIAN

La definizione di antisemitismo dell'Alleanza internazionale per la memoria dell'Olocausto

L'Alleanza internazionale per la memoria dell'Olocausto (IHRA) unisce governi ed esperti per rafforzare, far progredire e promuovere l'educazione, la memoria e la ricerca sull'Olocausto in tutto il mondo nonché per sostenere gli impegni della dichiarazione di Stoccolma del 2000. La definizione di lavoro giuridicamente non vincolante di antisemitismo è stata adottata dai

31 Stati membri dell'IHRA, il 26 maggio 2016.

“L'antisemitismo è una certa percezione degli ebrei che può essere espressa come odio nei loro confronti. Le manifestazioni retoriche e fisiche di antisemitismo sono dirette verso le persone ebreo, o non ebreo, e/o la loro proprietà, le istituzioni delle comunità ebraiche e i loro luoghi di culto.”

Per orientare l'operato dell'IHRA, i seguenti esempi possono essere illustrativi:

le manifestazioni possono comprendere attacchi contro lo Stato di Israele, concepito come collettività ebraica. Tuttavia, le critiche mosse a Israele, simili a quelle nei confronti di qualsiasi

altro paese, non possono essere considerate antisemitismo. L'antisemitismo di frequente accusa gli ebrei di cospirare ai danni dell'umanità ed è spesso utilizzato per accusare gli ebrei del fatto che "le cose vanno male". Esso è espresso in termini di discorso, pubblicazioni, forma visiva e azioni, e utilizza stereotipi sinistri e tratti negativi del carattere.

I seguenti sono esempi contemporanei di antisemitismo nella vita pubblica, nei media, nelle scuole, sul luogo di lavoro e nella sfera religiosa, tenendo conto del contesto generale:

- incitare e contribuire all'uccisione di ebrei o a danni a loro scapito, o a giustificarli, nel nome di un'ideologia radicale o di una visione estremista della religione,
- avanzare accuse false, disumanizzanti, perverse o stereotipate sugli ebrei, in quanto tali, o sul potere degli ebrei come collettività, ad esempio, ma non esclusivamente, il mito di una cospirazione mondiale ebraica o degli ebrei che controllano i media, l'economia, il governo o altre istituzioni sociali,
- accusare gli ebrei di essere responsabili di comportamenti scorretti, effettivi o immaginari, commessi da una sola persona o da un gruppo ebraico, o addirittura di atti commessi da non ebrei,
- negare il fatto, l'ambito, i meccanismi (ad esempio le camere di gas) o l'intenzionalità del genocidio degli ebrei perpetrato dalla Germania nazionalsocialista e dai suoi sostenitori e complici durante la Seconda guerra mondiale (l'Olocausto),
- accusare gli ebrei come popolo, o Israele come Stato, di aver inventato o esagerato le dimensioni dell'Olocausto,
- accusare i cittadini ebrei di essere più fedeli a Israele, o alle presunte priorità degli ebrei in tutto il mondo, che agli interessi dei propri paesi,
- negare al popolo ebreo il diritto all'autodeterminazione, ad esempio, sostenendo che l'esistenza di uno Stato di Israele è un atteggiamento razzista,
- applicare una doppia misura, imponendo a Israele un comportamento non previsto o non richiesto a qualsiasi altro paese democratico,
- usare simboli e immagini associati con l'antisemitismo classico (ad es. gli ebrei uccisori di Gesù o praticanti rituali cruenti) per caratterizzare Israele o gli israeliani,
- paragonare la politica odierna di Israele a quella dei nazisti,
- ritenere gli ebrei collettivamente responsabili delle azioni dello Stato di Israele.

Gli atti antisemiti sono considerati reati quando sono definiti tali dalla legge (ad esempio il rifiuto dell'Olocausto o la distribuzione di materiale antisemita in alcuni paesi).

Gli atti criminali sono considerati antisemiti quando gli obiettivi degli attacchi, siano essi persone o proprietà, quali edifici, scuole, luoghi di culto e cimiteri, sono scelti perché sono ebrei, o proprietà di ebrei, o sono percepiti come tali, o connessi con gli ebrei.

La discriminazione antisemita è il rifiuto di offrire agli ebrei opportunità o servizi a disposizione degli altri, cosa che è illegale in molti paesi.

LV

LANGUAGE:

LATVIEŠU VALODA /

LATVIAN

Starptautiskās Holokausta piemiņas alianses (IHRA) darbā izmantotā antisemitisma definīcija

Starptautiskajā Holokausta piemiņas aliansē ir apvienojušās valdības un eksperti, un tās mērķis ir visā pasaulē nostiprināt, sekmēt un veicināt izglītošanu par holokausta jautājumiem, holokausta atceri un pētniecību un ievērot 2000. gada Stokholmas deklarācijas saistības. Starptautiskās Holokausta piemiņas alianses 31 dalībvalsts 2016. gada 26. maijā pieņēma juridiski nesaistošu antisemitisma definīciju savām darba vajadzībām.

“Antisemitisms ir noteikti uzskati par ebrejiem, kas var izpausties kā naids pret ebrejiem. Retoriskas un fiziskas antisemitisma izpausmes ir vērstas pret ebrejiem vai citu tautību cilvēkiem un/vai viņu īpašumu, pret ebreju kopienas institūcijām un reliģiskām vietām.”

Tālāk minēti daži piemēri, kurus IHRA var izmantot kā orientējošas norādes savā darbā.

Izpausmes var būt vērstas pret Izraēlas valsti, kas tiek uztverta kā ebreju kopība. Tomēr par antisemitismu nevar uzskatīt pret Izraēlu vērstu kritiku, kas ir līdzīga jebkuras citas valsts

kritizēšanai. Antisemitismam ir raksturīgi apsūdzēt ebrejus savvērestībā pret cilvēci, un bieži vien ebreji tiek vainoti pie tā, ka kaut kas notiek slikti vai nepareizi. Apsūdzības tiek paustas mutvārdos, rakstveidā, ar vizuāliem tēliem un darbību, izmantojot naidīgus stereotipus un negatīvas rakstura īpašības.

Mūsdienu antisemitisma piemēri, kas novērojami sabiedriskajā dzīvē, plašsaziņas līdzekļos, skolās, darbavietās un reliģiskajā sfērā, ņemot vērā vispārējo kontekstu, varētu būt, piemēram, šādi (taču ir iespējamas arī citas izpausmes):

- aicinājumi nogalināt ebrejus vai darīt viņiem pāri, iesaistīšanās šādu darbību īstenošanā vai šādu darbību attaisnošana radikālas ideoloģijas vai reliģiska ekstrēmisma vārdā;
- nepamatotu melīgu, dehumanizējošu, dēmonizējošu vai stereotipisku apgalvojumu izteikšana par ebrejiem vai ebreju kolektīvo varu — piemēram, izplatītais mīts par pasaules ebreju savvērestību vai par to, ka ebreji kontrolē plašsaziņas līdzekļus, ekonomiku, valdību vai citas sabiedriskās institūcijas;
- ebreju tautas apsūdzēšana patiesās vai iedomātās ļaundarbībās, ko izdarījusi kāda ebreju tautības persona vai personu grupa, vai pat personas, kuras nav ebreji;
- nacionālsociālistiskās Vācijas un tās atbalstītāju un sabiedroto īstenošana genocīda pret ebreju tautu Otrā pasaules kara laikā (holokausts) noliegšana, kā arī šī genocīda apmēru, izmantoto mehānismu (piemēram, gāzes kameru) vai tīšprātības noliegšana;
- ebreju tautas vai Izraēlas valsts vainošana holokausta izdomāšanā vai pārspīlēšanā;
- ebreju tautības pilsoņu apsūdzēšana, apgalvojot, ka viņi ir lojālāki Izraēlai vai iedomātām visas pasaules ebreju prioritātēm, nevis savas valsts interesēm;
- pašnoteikšanās tiesību liegšana ebreju tautības cilvēkiem, piemēram, apgalvojot, ka Izraēlas valsts pastāvēšanai ir rasistiski motīvi;
- dubultstandartu piemērošana, prasot tādu izturēšanos, kāda netiek gaidīta vai prasīta no nevienas citas demokrātiskas nācijas;
- klasiskā antisemitisma simbolu un tēlu izmantošana, raksturojot Izraēlu vai izraēliešus (piemēram, apgalvojumi, ka ebreji nogalināja Jēzu vai ka ebreji izmanto citu cilvēku asinis sava reliģiskā kulta vajadzībām);
- mūsdienu Izraēlas politikas salīdzināšana ar nacistu politiku;
- kolektīvas vainas uzvelšana ebrejiem par Izraēlas valsts veiktām darbībām.

Antisemitiskas izpausmes ir noziedzīgi nodarījumi, ja tā ir nolemts ar likumu (piemēram, holokausta noliegšana vai antisemitisku materiālu izplatīšana dažās valstīs).

Noziedzīgi nodarījumi ir antisemitiski, ja uzbrukumi pret cilvēkiem vai īpašumu, piemēram, ēkām, skolām, kulta vietām, kapsētām, tiek vērsti tāpēc, ka attiecīgie cilvēki ir ebreji vai tiek uzskatīti par ebrejiem, vai ir saistīti ar ebrejiem, vai attiecīgie īpašumi pieder ebrejiem vai tiek uzskatīts, ka tie pieder ebrejiem, vai ir saistīti ar ebrejiem.

Antisemitiska diskriminācija ir pārējiem cilvēkiem pieejamu iespēju vai pakalpojumu liegšana ebrejiem, un daudzās valstīs šāda diskriminācija ir nelikumīga.

Antisemitic graffiti
in Klaipeda,
Lithuania

LT

LANGUAGE:

**LIETUVIŲ KALBA /
LITHUANIAN**

Tarptautinio Holokausto atminties aljanso (angl. IHRA) darbinė antisemitizmo apibrėžtis

I Tarptautinį Holokausto atminties aljansą susibūrusios vyriausybės ir ekspertai siekia stiprinti, puoselėti ir skatinti Holokausto švietimą, atminimą ir mokslinius tyrimus ir laikytis 2000 m. Stokholmo deklaracijos įsipareigojimų. 2016 m. gegužės 26 d. trisdešimt viena Tarptautinio holokausto atminties aljanso narė patvirtino teisiškai neprivalomą darbinę antisemitizmo apibrėžtį.

„Antisemitizmas yra tam tikra samprata apie žydus, kuri gali pasireikšti neapykanta žydams. Žodinės ir fizinės antisemitizmo apraiškos yra nukreiptos į žydus arba nežydus ir (arba) jų nuosavybę, žydų bendruomenės institucijas ir religinius objektus.“

Kaip gairėmis IHRA veikloje galima pasinaudoti tokiais pavyzdžiais:

Tarp antisemitizmo apraiškų gali būti išpuoliai prieš Izraelio valstybę, suvokiamą kaip žydų bendriją. Tačiau antisemitizmu nelaikytina, kai Izraelis kritikuojamas panašiai kaip bet kuri kita šalis. Dažna antisemitizmo apraiška – kaltinti žydus, kad

jie susimokę pakenkti žmonijai, ir versti jiems kaltę už visas nesėkmes. Antisemitizmas parodomas pasisakymuose, tekstuose, vaizdinėmis priemonėmis ir elgesiu, naudojantis įžeidžiais stereotipais ir iškeliant neigiamas būdo savybes.

Tarp nūdienos antisemitizmo apraiškų viešajame gyvenime, žiniasklaidoje, mokyklose, darbo vietose ir religinėje aplinkoje galėtų, atsižvelgiant į bendrą kontekstą, būti (bet ne vien):

- raginimas žudyti žydus ar jiems kenkti, pagalba tokiems veiksams ar jų teisinimas remiantis radikalia ideologija ar ekstremistiniais religiniais įsitikinimais;
- melagingas, nužmoginantis, demonizuojantis ar stereotipinis kalbėjimas apie žydus vien dėl to, kad jie žydai, arba apie žydų, kaip bendrijos, galią, pavyzdžiui (bet ne vien), mitų apie pasaulinį žydų sąmokslą ar apie žiniasklaidą, ekonomiką, vyriausybes ar kitas visuomenės institucijas neva kontroliuojančius žydus skleidimas;
- kaltinimai žydams, neva jie atsakingi už tikras ar įsivaizduojamas pavienių žydų ar jų grupės padarytas piktadarybes arba net už ne žydų padarytus veiksmus;
- nacionalsocialistų valdomos Vokietijos ir jos rėmėjų bei parankinių Antrojo pasaulinio karo metais vykdyto žydų tautos genocido fakto, masto, mechanizmų (pavyzdžiui, dujų kamerų) ar planingumo (Holokausto) neigimas;
- žydų, kaip tautos, ar Izraelio, kaip valstybės, kaltinimas išsigalvojus ar perdedant Holokaustą;
- piliečių žydų kaltinimas, neva jie lojalesni Izraeliui ar tariaimiems viso pasaulio žydų užmojams, o ne jų šalių interesams;

- žydų tautos teisės į apsisprendimą neigimas, pavyzdžiui, teigiant, kad Izraelio Valstybės egzistavimas yra rasizmo apraiška;
- dvejopų standartų taikymas reikalaujant, kad Izraelis darytų tai, ko nesitikima ar nereikalaujama iš jokios kitos demokratinės valstybės;
- su klasikiniu antisemitizmu siejamų simbolių ir vaizdinių (pavyzdžiui, kaltinimų Jėzaus nužudymu ar kraujo naudojimu) taikymas apibūdinant Izraelį ar izraeliečius;
- dabartinės Izraelio politikos lyginimas su nacių politika;
- tvirtinimas, kad žydai kolektyviai atsakingi už Izraelio valstybės veiksmus.

Antisemitiniai veiksmai užtraukia baudžiamąją atsakomybę, kai tai apibrėžta įstatyme, pavyzdžiui, Holokausto neigimas ar antisemitinės medžiagos platinimas kai kuriose šalyse.

Nusikalstama veika yra antisemitinė, kai jos taikiniai pasirenkami dėl to, kad jie – kai tai žmonės – yra žydai ar laikomi žydais arba susiję su žydais, o jei tai turtas – toks kaip pastatai, mokyklos, maldos namai ar kapinės, – priklauso ar laikomas priklausančiu žydams arba yra su jais susijęs.

Antisemitinė diskriminacija reiškia atimti iš žydų kitiems asmenims teikiamas galimybes ar neleisti žydams naudotis kitiems asmenims teikiamomis paslaugomis. Daugelyje šalyje ji draudžiama įstatymu.

Neo-Nazi groups attend the 'Day of Honor' parade in Budapest in February 2018

HU

LANGUAGE:

MAGYAR / HUNGARIAN

Az antiszemitizmus IHRA által elfogadott munkadefiníciója

A Nemzetközi Holokauszt Emlékezési Szövetség egybegyűjti a kormányokat és szakértőket a holokauszt oktatásának, emlékeztetének és kutatásának világszerte történő megerősítésére, előmozdítására és támogatására, valamint hogy eleget tegyenek a 2000. évi stockholmi nyilatkozat kötelezettségvállalásainak. Az antiszemitizmus jogilag nem kötelező érvényű munkadefinícióját a Nemzetközi Holokauszt Emlékezési Szövetség 31 tagállama 2016. május 26-án fogadta el.

„Az antiszemitizmus a zsidók olyan megítélése, amely a velük szembeni gyűlölet kifejezéséként nyilvánulhat meg. Az antiszemitizmus verbális és fizikai megnyilvánulásai zsidó vagy nem zsidó személyekre és/vagy e személyek vagyonára, a zsidó közösségi intézményekre és vallási létesítményekre irányulnak.”

Munkájához az IHRA az alábbi, illusztrációként szolgáló példákat alkalmazza iránymutatásul:

Az antiszemitizmus megnyilvánulására példa, ha az Izraeli Államot mint zsidó közösséget támadják. Azonban az Izraellel szemben megfogalmazott kritika – hasonlóan a bármely más

országgal szemben megfogalmazotthoz – nem tekinthető antiszemitának. Az antiszemiták gyakran az emberiségnek ártó összeesküvéssel vádolják meg a zsidókat, és az antiszemitizmust gyakran arra használják, hogy a zsidókat okolják azért „amiért a dolgok rosszra fordulnak”. Az antiszemitizmus szóban, írásban, vizuális formában és tettekben, valamint baljós sztereotípiákat és negatív karakterjegyeket alkalmazva nyilvánul meg.

A mindennapi életben a közélet, a média, az iskola, a munkahely és a vallási szféra területén az antiszemitizmus megnyilvánulásának példái – az egész összefüggés figyelembevételével – többek között (de nem kizárólag) a következőket foglalják magukban:

- Radikális ideológia vagy szélsőséges vallási nézet nevében a zsidók megölésére vagy bántalmazására való felhívás, az ezekben való segédkezés vagy ezek megindoklása.
- A zsidókról vagy a zsidóság hatalmáról valótlán, lealacsonyító, démonizáló vagy sztereotípiákon alapuló kijelentések tétele, ide tartozik például különösen, de nem kizárólag a zsidó világ-összeesküvés elmélet vagy az a mítosz, hogy a zsidók uralják a médiát, a gazdaságot, a kormányzati vagy egyéb társadalmi intézményeket.
- A zsidókat mint népet azzal vádolni, hogy ők a felelősek egyetlen zsidó személy vagy csoport által elkövetett valós vagy képzelte törvénysértésért vagy akár nem zsidók által elkövetett cselekményekért is.
- A nemzetiszocialista Németország, támogatói és tetteistárai által a II. világháború (holokauszt) során a zsidók ellen elkövetett népiirtás tényének, nagyságának, mechanizmusainak (pl. a gázkamarák) és szándékosságának tagadása.
- A zsidóság mint nép vagy Izrael mint állam azzal való vádolása, hogy kitalálta vagy felnagyítja a holokausztot.
- A zsidó állampolgárok azzal való megvádolása, hogy saját országuk érdekeit háttérbe szorítva Izraellel, illetve a zsidók állítólagos prioritásaival világszerte lojálisabbak.
- A zsidóság önrendelkezési jogának megtagadása, például azon az alapon, hogy az Izraeli Állam létezése a rasszizmus kifejeződése.
- Kettős mérce alkalmazása azt követelve, hogy Izrael más demokratikus nemzetektől nem elvárt vagy kért magatartást tanúsítson.
- A klasszikus antiszemitizmushoz (pl. a zsidók Jézus gyilkosai vagy a vérvádak) kapcsolódó szimbólumok és képek használata Izrael vagy az izraeli nép jellemzésére.
- Izrael jelenlegi politikájának a nácik politikájával történő összehasonlítása.
- A zsidókat az Izraeli Állam cselekedeteiért kollektíven felelőssé tenni.

Az antiszemita cselekmények akkor minősülnek bűncselekménynek, ha azokat a törvény ekként határozza meg (például egyes országokban a holokauszttagadás vagy antiszemita anyagok terjesztése).

A bűncselekmények akkor minősülnek antiszemitának, ha a támadások célpontjai – akár emberek, akár vagyontárgyak – (például épületek, iskolák, kegyhelyek és temetők) azért kerülnek kiválasztásra, mert zsidók vagy zsidónak hiszik őket, illetve zsidókhoz kötődnek.

Antiszemita hátrányos megkülönböztetésnek minősül az, ha a mások számára elérhető lehetőségeket és szolgáltatásokat megtagadják a zsidóktól, ami számos országban törvénytelen.

LANGUAGE:

MALTI / MALTESE

Id-Definizzjoni Operattiva tal-Antisemitizmu tal-Alleanza Internazzjonali għall-Memorja tal-Olokawst

L-Alleanza Internazzjonali għall-Memorja tal-Olokawst (IHRA) tghaqqad lill-gvernijiet u lill-esperti biex isaħħu, igibu 'l quddiem u jippromwovu l-edukazzjoni dwar l-Olokawst, il-memorja tiegħu u r-riċerka dwaru madwar id-dinja, u jsostnu l-impenji tad-Dikjarazzjoni ta' Stokkolma tal-2000.

Id-definizzjoni operazzjonali tal-Antisemitizmu, li mhijiex vinkolanti fil-liġi, ġiet adottata mill-31 Pajjiż Membru tal-Alleanza Internazzjonali għall-Memorja tal-Olokawst fis-26 ta' Mejju 2016.

“L-antisemitizmu huwa ċerta perċezzjoni tal-Lhud, li tista' tiġi espressa bħala mibegħda lejn il-Lhud. Il-manifestazzjonijiet retorici u fiżici tal-antisemitizmu huma diretti lejn individwi Lhud jew mbux Lhud u/jew lejn il-proprjetà tagħhom, lejn istituzzjonijiet komunitarji Lhud u lejn faċilitajiet reliġjużi Lhud.”

Bħala gwida għall-IHRA fil-ħidma tagħha, l-eżempji li ġejjin jistgħu jservu ta' illustrazzjonijiet:

Manifestazzjonijiet jistgħu jinkludu t-teħid tal-istat ta' Iżrael, maħsub bħala kollettività Lhudija, bħala bersall. Madankollu,

kritika fil-konfront ta' Iżrael li tkun simili għal dik li ssir fil-konfront ta' kwalunkwe pajjiż ieħor ma tistax titqies bħala antisemitika. L-antisemitizmu spiss jakkuża lil-Lhud b'konfossa biex jagħmlu ħsara lill-umanità, u ta' spiss jintuża biex iwaħħal fil-Lhud bħala r-raġuni "għala l-affarijiet imorru hażin". Huwa espress bit-taħdit, bil-kitba, b'forom viżivi u bl-azzjoni, u juża sterjotipi u karatteristiċi tal-personalità negattivi.

Eżempji kontemporanji ta' antisemitizmu fil-ħajja pubblika, fil-midja, fl-iskejjel, fil-post tax-xogħol, u fl-isfera reliġjuża jistgħu jinkludu, fil-qies tal-kuntest generali u mhux esklussivament, dawn li ġejjin:

- Sejha biex Lhud jinqatlu jew biex issirilhom ħsara, l-għajnuna f'dan il-qtil jew din il-ħsara, jew il-ġustifikazzjoni ta' dan il-qtil jew din il-ħsara, f'isem ideologija radikali jew konċezzjoni estrema tar-reliġjon.
- It-tixrid ta' allegazzjonijiet qarrieqa, diżumanizzanti, demonizzanti, jew sterjotipiċi dwar il-Lhud bħala tali jew dwar is-setgħa tal-Lhud kollettivament – pereżempju, b'mod speċjali iżda mhux esklussiv, il-mit ta' konfossa dinjija tal-Lhud jew ta' Lhud li jikkontrollaw il-midja, l-ekonomija, il-gvern jew istituzzjonijiet oħra tas-soċjetà.
- Akkużi li l-Lhud bħala poplu huma responsabbli għall-imġiba hażina, reali jew immaginarja, ta' persuna Lhudija waħda jew ta' grupp wieħed ta' Lhud, jew anki għal atti mwet-tqa minn persuni li mhumiex Lhud.
- Iċ-ċaħda tal-fatt, tal-wisa', tal-mekkanizmi (eż. l-kmamar tal-gass) jew tal-intenzjonalità tal-ġenocidju tal-poplu Lhudi mill-Ġermanja Nazzjonal-Soċjalista u s-sostenituri u l-komplici tagħha matul it-Tieni Gwerra Dinjija (l-Olokawst).
- Akkużi li l-Lhud bħala poplu, jew Iżrael bħala stat, ivvintaw jew esaġeraw l-Olokawst.

- Akkużi li ċittadini Lhud huma aktar leali lejn Iżrael, jew lejn il-prijoritajiet allegati tal-Lhud madwar id-dinja, milli lejn l-interessi tan-nazzjonijiet tagħhom stess.
- Iċ-ċaħda lill-poplu Lhudi tad-dritt tiegħu għall-awtodeterminazzjoni, eż. billi dak li jkun isostni li l-eżistenza tal-Istat ta' Iżrael tikkostitwixxi fenomenu razzista.
- L-applikazzjoni ta' standards doppji billi dak li jkun jesigi minn Iżrael mgħiba li mhi mistennija jew rikjesta mill-ebda nazzjon demokratiku ieħor.
- L-użu tas-simboli u tal-immagħni assoċjati mal-antisemitizmu klassiku (eż. akkużi li l-Lhud qatlu lil Ġesù jew il-libell ta' ritwal tad-demem) biex jikkaratterizzaw lil Iżrael jew lill-Iżraeljani.
- It-tqabbil tal-politika ta' Iżrael tal-lum ma' dik tan-Nażisti.
- Li dak li jkun iżomm lil-Lhud responsabbli b'mod kollettiv għall-azzjonijiet tal-Istat ta' Iżrael.

Atti antisemitici huma kriminali meta jkunu definiti hekk bil-liġi (eż. f'xi pajjiżi, iċ-ċaħda tal-Olokawst jew it-tixrid ta' materjali antisemitici).

Atti kriminali huma antisemitici meta l-bersalli tal-attakki, kemm jekk ikunu persuni u kemm jekk ikunu proprjetà – bħal binjiet, skejjel, postijiet ta' qima u ċimiterji – jintgħażlu minħabba li jkunu Lhud jew marbutin mal-Lhud, jew jiġu perċepiti bħala tali.

Id-diskriminazzjoni antisemitika hija t-tiċhid lil-Lhud ta' opportunitajiet jew servizzi li huma disponibbli għal ħaddieħor, u hija illegali f'ħafna pajjiżi.

*A kosher restaurant
in Amsterdam has
been vandalised
several times in the
past year*

NL

LANGUAGE:

NEDERLANDS / DUTCH

De werkdefinitie van antisemitisme van de IHRA

De International Holocaust Remembrance Alliance (IHRA) brengt regeringen en deskundigen samen om overal ter wereld steun te bieden aan educatieve projecten, herdenkingsactiviteiten en onderzoek in verband met de Holocaust, om deze te bevorderen en op de agenda te zetten. De verbintenissen van de Verklaring van Stockholm van 2000 vormen de leidraad voor het werk van de organisatie. Op 26 mei 2016 werd een niet-bindende werkdefinitie van antisemitisme goedgekeurd door de 31 landen die lid zijn van de International Holocaust Remembrance Alliance.

“Antisemitisme is een bepaalde perceptie van Joden die tot uiting kan komen als een gevoel van haat jegens Joden. Retorische en fysieke uitingen van antisemitisme zijn gericht tegen Joodse of niet-Joodse personen en/of hun eigendom en tegen instellingen en religieuze voorzieningen van de Joodse gemeenschap.”

De IHRA kan de volgende voorbeelden hanteren als leidraad bij haar werkzaamheden:

Er is bijvoorbeeld sprake van een uiting van antisemitisme wanneer de Staat Israël, opgevat als een Joods collectief gegeven, in het vizier wordt genomen. Let wel: een kritische houding tegenover Israël die vergelijkbaar is met de kritiek die wordt geuit tegen gelijk welke andere staat, is niet als antisemitisch te bestempelen. Bij antisemitisme worden Joden er regelmatig van beschuldigd een complot tegen de mensheid te smeden. Antisemitisme wordt vaak gebruikt om te verklaren “waarom er van alles misloopt” en Joden hiervan de schuld te geven. Dit gebeurt mondeling, schriftelijk, in visuele vorm en in daden, en gaat gepaard met sinistere stereotypen en negatieve persoonlijkheidskenmerken.

De gedaante die antisemitisme tegenwoordig aanneemt in de openbare ruimte, in de media, op scholen, op het werk en in religieuze context kan algemeen beschouwd neerkomen op – maar is niet beperkt tot – de volgende voorbeelden:

- Oproepen tot, bijdragen aan of het rechtvaardigen van het doden van of schade toebrengen aan Joden in naam van een radicale ideologie of een extremistische opvatting van religie.
- Leugenachtige, ontmenselijkende, demoniserende of stereotiepe opmerkingen maken over Joden als zodanig of over de macht van de Joden als collectief geheel. Hierbij gaat het onder meer – maar niet uitsluitend – over de mythe van een wereldwijde Joodse samenzwering of de mythe dat Joden de media, de economie, regeringen of andere maatschappelijke instellingen controleren.
- Joden als volk ervan beschuldigen verantwoordelijk te zijn voor reële of ingebeeldde vergrijpen die zijn gepleegd door één enkel Joods individu of één enkele Joodse groep, of zelfs voor daden die zijn gepleegd door niet-Joden.
- Ontkenning van het feit, de omvang, de mechanismen (bv. de gaskamers) of de doelmatigheid van de genocide op het Joodse volk door het nationaalsocialistische Duitsland en zijn aanhangers en medeplichtigen tijdens de Tweede Wereldoorlog (de Holocaust).
- De Joden als volk of Israël als staat ervan beschuldigen de Holocaust te hebben verzonnen of te overdrijven.
- Joodse burgers ervan beschuldigen zich loyaler op te stellen ten aanzien van Israël of de vermeende prioriteiten van de Joden wereldwijd, dan ten aanzien van de belangen van hun eigen natie.
- Het Joodse volk het recht op zelfbeschikking ontzeggen, bv. door te beweren dat het bestaan van de Staat Israël is ingegeven door racistische overwegingen.
- Met twee maten meten, in die zin dat van de Staat Israël een bepaald gedrag wordt geëist dat niet van andere democratische naties wordt verwacht of verlangd.
- De symbolen en de beeldtaal gebruiken die bij het klassieke antisemitisme horen (bv. de bewering dat Jezus werd

vermoord door de Joden of het bloedsprookje) om Israël of de Israëli's te typeren.

- Het huidige beleid van Israël vergelijken met het beleid van de nazi's.
- De Joden collectief verantwoordelijk stellen voor de daden van de Staat Israël.

Antisemitische daden vormen een misdaad wanneer dit zo wordt gedefinieerd in de wet. Zo is de ontkenning van de Holocaust of de verspreiding van antisemitisch materiaal strafbaar in bepaalde landen.

Misdaden zijn antisemitisch wanneer het doelwit van de aanvallen, of het nu om mensen of eigendommen zoals gebouwen, scholen, plaatsen voor het vieren van de eredienst en begraafplaatsen gaat, worden geselecteerd omdat zij Joods zijn of verband houden met Joden, of als zodanig worden gepercipieerd.

Er is sprake van **antisemitische discriminatie** wanneer Joden kansen of diensten wordt ontzegd die wel beschikbaar zijn voor anderen. Antisemitische discriminatie is in de meeste landen illegaal.

An effigy resembling an orthodox Jew is burnt during a far-right rally in the Polish city of Wrocław in November 2015

A monument commemorating the pogrom of Jews in the village of Jedwabne, Poland was vandalised in 2011

PL

LANGUAGE:

POLSKI / POLISH

Robocza definicja antysemityzmu przyjęta przez Międzynarodowy Sojusz na rzecz Pamięci o Holokauście

Międzynarodowy Sojusz na rzecz Pamięci o Holokauście (IHRA) jednoczy rządy i ekspertów, aby umacniać, rozwijać i promować edukację, pamięć i badania na temat Holokaustu na całym świecie, a także aby dbać o wypełnianie zobowiązań wynikających z Deklaracji Sztokholmskiej z 2000 r. Niewiążąca prawnie robocza definicja antysemityzmu została przyjęta przez 31 państw członkowskich IHRA w dniu 26 maja 2016 r.

„Antysemityzm to określone postrzeżenie Żydów, które może się wyrażać jako nienawiść do nich. Antysemityzm przejawia się zarówno w słowach, jak i czynach skierowanych przeciwko Żydom lub osobom, które nie są Żydami, oraz ich własności, a także przeciw instytucjom i obiektom religijnym społeczności żydowskiej.”

Z myślą o ukierunkowaniu prac IHRA poniższe przykłady mogą służyć jako ilustracje:

Manifestacje antysemityzmu mogą obejmować ataki na państwo Izrael postrzegane jako zbiorowość żydowska. Jednak

nie można uznać za antysemitkę krytyki Izraela podobnej do kierowanej pod adresem jakiegokolwiek innego państwa. Antysemityzm bowiem często wiąże się z oskarżeniami Żydów o spiskowanie przeciwko ludzkości i jest często przywoływany w celu obarczania Żydów winą za to, że „dzieje się źle”. Obecny jest w mowie, piśmie, formach wizualnych i działaniu, bazując na złowrogich stereotypach i negatywnych cechach charakteru.

Współczesne przejawy antysemityzmu w życiu publicznym, mediach, szkołach, miejscach pracy i sferze religijnej mogą, biorąc pod uwagę ogólny kontekst, polegać między innymi na:

- nawoływaniu do zabijania lub krzywdzenia Żydów w imię radykalnej ideologii lub ekstremistycznych poglądów religijnych, pomocy w takich czynach lub usprawiedliwianiu ich;
- formułowaniu kłamliwych, odmawiających człowieczeństwa, demonizujących lub stereotypowych opinii o Żydach lub ich zbiorowej władzy, zwłaszcza, choć nie tylko, w postaci mitu o międzynarodowym spisku żydowskim lub o kontrolowaniu przez Żydów mediów, gospodarki, rządu lub innych społecznych instytucji;
- oskarżaniu Żydów jako narodu o odpowiedzialność za rzeczywiste lub wyimaginowane czyny popełnione przez jedną osobę lub grupę Żydów, a nawet za czyny popełnione przez osoby niebędące Żydami;
- negowaniu faktu, zakresu, mechanizmów (np. komór gazowych) lub intencjonalności ludobójstwa narodu żydowskiego dokonanego przez narodowosocjalistyczne Niemcy oraz ich zwolenników i sojuszników podczas II wojny światowej (Holokaustu);
- oskarżaniu Żydów jako narodu lub Izraela jako państwa o wymyślenie lub wyolbrzymienie Holokaustu;

- oskarżaniu obywateli żydowskich o bycie bardziej lojalnym wobec państwa Izrael lub wobec rzekomych międzynarodowych interesów żydowskich niż wobec swojego kraju;
- odbieraniu Żydom prawa do samostanowienia, np. przez wyrażanie poglądu, że istnienie państwa Izrael jest przedsięwzięciem rasistowskim;
- stosowaniu podwójnej miary przez wymaganie od Izraela zachowania, którego nie oczekuje się lub nie wymaga od jakiegokolwiek innego państwa demokratycznego;
- wykorzystywaniu symboli i obrazów kojarzonych z klasycznym antysemityzmem (np. spowodowanie śmierci Jezusa, używanie krwi chrześcijańskich dzieci do rytuału religijnego) w charakterystyce Izraela lub Izraelczyków;
- porównywaniu współczesnej polityki Izraela z polityką nazistów;
- obarczaniu Żydów jako ogółu odpowiedzialnością za czyny państwa Izrael.

Antysemitki czyn uznawany jest za przestępstwo, gdy tak definiuje go prawo (np. negowanie Holokaustu lub rozpowszechnianie materiałów antysemitkich w niektórych krajach).

Przestępstwo uznane jest za przejaw antysemityzmu, gdy cele ataków – niezależnie od tego, czy są to osoby, czy ich mienie, takie jak budynki, szkoły, miejsca modlitw i cmentarze – zostały wybrane, ponieważ są żydowskie lub związane z Żydami lub są postrzegane jako takie.

Dyskryminacja o charakterze antysemitkim polega na odmawianiu Żydom możliwości lub usług dostępnych dla innych i jest ona nielegalna w wielu krajach.

PT

LANGUAGE:
PORTUGUÊS /
PORTUGUESE

A definição prática de antissemitismo da IHRA

A Aliança Internacional para a Memória do Holocausto (IHRA) une governos e peritos para reforçar, fazer progredir e fomentar o ensino, a memória e a investigação sobre o Holocausto em todo o mundo, bem como para cumprir os compromissos da Declaração de Estocolmo de 2000. A definição prática de antissemitismo, juridicamente não vinculativa, foi adotada pelos 31 países membros da Aliança Internacional para a Memória do Holocausto em 26 de maio de 2016.

«O antissemitismo é uma determinada percepção dos judeus, que se pode exprimir como ódio em relação aos judeus. Manifestações retóricas e físicas de antissemitismo são orientados contra indivíduos judeus e não judeus e/ou contra os seus bens, contra as instituições comunitárias e as instalações religiosas judaicas.»

Para orientar a IHRA no seu trabalho, os seguintes exemplos podem servir de ilustração.

As manifestações podem ter como alvo o Estado de Israel, encarado como uma coletividade judaica. No entanto, as críticas a Israel semelhantes às dirigidas contra qualquer outro país não

podem ser consideradas antissemitas. O antissemitismo acusa frequentemente os judeus de conspirarem para prejudicar a Humanidade e é utilizado, muitas vezes, para culpar os judeus pelas «coisas que correm mal». É expresso oralmente, por escrito, sob forma visual e através de ações, utilizando estereótipos sinistros e traços de personalidade negativos.

Tendo em conta o contexto global, exemplos contemporâneos de antissemitismo na vida pública, nos meios de comunicação social, nas escolas, no local de trabalho e na esfera religiosa podem incluir mas não se limitam a:

- Apelar, ajudar ou justificar o assassinio ou os maus tratos a judeus em nome de uma ideologia radical ou de uma visão extremista da religião.
- Fazer alegações enganosas, desumanizadoras, demonizadoras ou estereotipadas sobre os judeus como tal ou sobre o poder dos judeus como um coletivo – tais como, em particular mas não exclusivamente, o mito de uma conspiração judaica mundial ou de os judeus controlarem os meios de comunicação social, a economia, o governo ou outras instituições societais.
- Acusar os judeus como povo de serem responsáveis por irregularidades reais ou imaginárias, cometidas por um judeu ou um grupo judaico, ou até por atos cometidos por não judeus.
- Negar o facto, o âmbito, os mecanismos (por exemplo, as câmaras de gás) ou o carácter intencional do genocídio do povo judeu às mãos da Alemanha nacional-socialista e seus apoiantes e cúmplices durante a II Guerra Mundial (o Holocausto).

- Acusar os judeus como um povo, ou Israel como um Estado, de inventar ou exagerar a existência do Holocausto.
- Acusar cidadãos judeus de serem mais leais a Israel, ou às alegadas prioridades dos judeus a nível mundial, do que aos interesses das suas próprias nações.
- Negar ao povo judeu o seu direito à autodeterminação, por exemplo afirmando que a existência do Estado de Israel é um empreendimento racista.
- Aplicar uma dualidade de critérios, requerendo um comportamento que não se espera nem exige de qualquer outra nação democrática.
- Utilizar símbolos ou imagens associados ao antissemitismo clássico (por exemplo, alegações de os judeus terem matado Jesus ou do libelo de sangue) para caracterizar Israel ou os israelitas.
- Efetuar comparações entre a política israelita contemporânea e a dos nazis.
- Considerar os judeus coletivamente responsáveis pelas ações do Estado de Israel.

Os atos antissemitas são crimes quando assim definidos por lei (por exemplo, a negação do Holocausto ou a distribuição de material antissemita em alguns países).

Os atos criminosos são antissemitas quando os alvos dos ataques, quer sejam pessoas ou bens - tais como edifícios, escolas, locais de culto e cemitérios -, são selecionados porque são judaicos ou associados aos judeus, ou vistos como tal;

A discriminação antissemita consiste na recusa aos judeus de oportunidades ou serviços disponibilizados a terceiros e é ilegal em muitos países.

The childhood home of Holocaust survivor and Nobel laureate Elie Wiesel in Romania was vandalised with antisemitic graffiti in 2018

RO

LANGUAGE:

ROMÂNĂ / ROMANIAN

Definiția de lucru a antisemitismului elaborată de IHRA

Alianța Internațională pentru Memoria Holocaustului (IHRA) reunește guverne și experți pentru a consolida, dezvolta și promova educația, memoria și cercetarea cu privire la holocaust în întreaga lume, precum și pentru a sprijini angajamentele asumate în Declarația de la Stockholm din 2000. Definiția de lucru și fără caracter juridic obligatoriu a antisemitismului a fost adoptată la 26 mai 2016

de cele 31 de țări membre ale Alianței Internaționale pentru Memoria Holocaustului.

„Antisemitismul este o anumită percepție a evreilor, care poate fi exprimată ca ură împotriva evreilor. Manifestările retorice și fizice ale antisemitismului sunt îndreptate către evrei sau neevrei și/sau proprietățile acestora, către instituțiile și infrastructurile religioase ale comunităților evreiești.”

Pentru a ghida IHRA în activitatea sa, următoarele exemple pot servi drept ilustrații:

Manifestările antisemitismului pot include atacuri la adresa statului Israel, conceput ca o colectivitate evreiască. Cu toate acestea, critica statului Israel sub o formă asemănătoare cu

critica oricărei alte țări nu poate fi considerată antisemită. Antisemitismul acuză adeseori evreii de conspirație împotriva umanității și este adeseori folosit pentru a da vina pe evrei „pentru că lucrurile nu merg bine”. El se exprimă verbal, în scris, sub formă vizuală și prin acțiuni și recurge la stereotipuri sinistre și la trăsături de caracter negative.

Exemplele contemporane de antisemitism în viața publică, în mass-media, în școli, la locul de muncă și în sfera religioasă pot include, ținând seama de contextul general, următoarele aspecte, fără a se limita însă doar la acestea:

- acțiuni de incitare, ajutorare sau justificare a uciderii sau a vătămării evreilor în numele unei ideologii radicale sau al unei percepții radicale a religiei;
- formularea unor acuzații false, dezumanizante sau stereotipice despre evrei ca atare sau despre puterea evreilor ca forță colectivă - de exemplu, dar nu numai, mitul despre o conspirație evreiască mondială sau despre controlul mass-mediei, al economiei, al guvernelor sau al altor instituțiilor sociale de către evrei;
- acuzarea evreilor ca popor ca fiind responsabili de fapte reprobabile reale sau imaginare comise de un singur evreu sau grup de evrei, sau chiar de fapte comise de către neevrei;
- negarea existenței, a amplorii, a mecanismelor (de exemplu, camerele de gazare) sau a intenției genocidului populației evreiești comis de către Germania național-socialistă și de suporterii și complicii acesteia în timpul celui de-al doilea război mondial (holocaustul);
- acuzarea evreilor ca popor sau a Israelului ca stat de inventarea sau exagerarea holocaustului;
- acuzarea cetățenilor evrei ca fiind mai loiali Israelului sau presupuselor priorități ale evreilor în întreaga lume decât intereselor națiunilor din care fac parte;
- refuzarea dreptului evreilor la auto-determinare, de exemplu, susținând că existența statului Israel este un fapt rasist;
- aplicarea unor standarde duble prin faptul că i se solicită acestuia un comportament care nu se solicită sau așteaptă din partea niciunei alte națiuni democratice;
- utilizarea unor simboluri și imagini asociate antisemitismului clasic (de exemplu, acuzarea evreilor de uciderea lui Iisus sau de sacrificii rituale) pentru a caracteriza Israelul sau israeliții;
- compararea politicii israeliene contemporane cu cea a naziștilor;
- atribuirea responsabilității pentru acțiunile statului Israel întregii colectivități a evreilor.

Actele antisemite reprezintă o infracțiune atunci când sunt definite ca atare prin lege (de exemplu, în anumite țări, negarea holocaustului sau distribuirea unor materiale antisemite).

Infracțiunile sunt antisemite atunci când țintele atacurilor, fie că este vorba de persoane sau de proprietăți (cum ar fi clădiri, școli, lăcașuri de cult și cimitire) sunt alese pentru că sunt, sau sunt percepute a fi, evreiești sau asociate evreilor.

Discriminarea antisemită este refuzul de a acorda evreilor oportunități sau servicii disponibile pentru ceilalți și este ilegală în multe țări.

Members of the party "Kotleba – People's Party Our Slovakia" hold an anti-immigration rally in Bratislava in September 2015

SK

LANGUAGE:

SLOVENČINA / SLOVAK

Pracovná definícia antisemitizmu aliancie IHRA

Medzinárodná aliancia pre pripomínanie holokaustu (International Holocaust Remembrance Alliance – IHRA) spája vlády a expertov v úsilí o posilnenie a podporu vzdelávania o holokauste, jeho pripomínania a s ním súvisiaceho výskumu na celom svete, ako aj v snahe o plnenie záväzkov vyplývajúcich zo Štokholmskej deklarácie z roku 2000. Právne nezáväznú pracovnú definíciu antisemitizmu prijalo 31 členských krajín Medzinárodnej aliancie pre pripomínanie holokaustu 26. mája 2016.

„Antisemitizmus je určitý spôsob vnímania Židov, ktorý možno vyjadriť ako nenávisť k Židom. Slovné a fyzické prejavy antisemitizmu sú namierené proti Židom alebo nežidom a/alebo proti ich majetku, inštitúciám židovskej komunity a ich náboženským ustanovizniám.“

Na usmernenie IHRA v jej činnosti môžu ako ilustrácie slúžiť tieto príklady:

Medzi prejavy antisemitizmu môžu patriť útoky na Izraelský štát, ktorý je vnímaný ako židovská komunita. Za antisemitskú však nemožno považovať kritiku Izraela podobnú kritike namierenej

proti ktorejkoľvek inej krajine. Antisemitizmus často obviňuje Židov so sprisahania zameraného na poškodenie ľudstva a často sa používa na pripisovanie viny Židom za to, že niečo nefunguje. Prejavuje sa slovne, písomne, vo vizuálnej podobe aj činmi a používa nebezpečné stereotypy a negatívne charakterové črty.

Súčasný príklady antisemitizmu vo verejnom živote, v médiách, na školách, na pracovisku a v náboženskej sfére by mohli vzhľadom na celkový kontext zahŕňať okrem iného:

- Vyzývanie na zabíjanie alebo poškodzovanie Židov, na napomáhanie pri ich zabíjaní alebo poškodzovaní alebo na ospravedlňovanie takýchto činov v mene radikálnej ideológie alebo extrémistického náhľadu na náboženstvo.
- Lživé, dehumanizujúce, demonizujúce alebo stereotypné tvrdenia o Židoch ako takých alebo o kolektívnej sile židov, okrem iného napríklad mýty o celosvetovom židovskom sprisahaní alebo o Židoch, ktorí majú kontrolu nad médiami, ekonomikou, verejnou správou alebo inými spoločenskými inštitúciami.
- Obviňovanie Židov ako národa zo zodpovednosti za skutočné či domnelé protiprávne konanie židovských jednotlivcov alebo skupín Židov alebo dokonca za skutky, ktorých sa dopustili nežidia.
- Popieranie existencie, rozsahu, mechanizmov (napr. plynových komôr) alebo úmyselnosti genocídy židovského ľudu v rukách národného socialistického Nemecka a jeho podporovateľov a spolupáchateľov počas druhej svetovej vojny (holokaustu).
- Obviňovanie Židov ako národa alebo Izraela ako štát za to, že si vymysleli holokaust alebo ho zveličujú.
- Obviňovanie židovských občanov, že sú lojálnejší voči Izraelu alebo údajným celosvetovým prioritám Židov než voči záujmom svojich vlastných štátov.
- Odopieranie práva Židov na sebaurčenie, napr. tvrdením, že existencia Izraelského štátu je rasistickým počínom.
- Uplatňovanie dvojitého noriem tým, že sa od tohto štátu vyžaduje správanie, ktoré sa neočakáva ani nepožaduje od žiadneho iného demokratického štátu.
- Používanie symbolov a vyobrazení spojených s klasickým antisemitizmom (napr. tvrdenia, že Židia zabili Ježiša, alebo obvinenia zo zabíjania detí kresťanov v rámci náboženských rituálov) na charakterizáciu Izraela alebo Izraelčanov.
- Porovnávanie súčasnej izraelskej politiky s politikou nacistov.
- Branie Židov kolektívne na zodpovednosť za činnosť Izraelského štátu.

Antisemitské činy sú trestné, ak sú tak vymedzené zákonom (napríklad popieranie holokaustu alebo šírenie antisemitských materiálov v niektorých krajinách).

Trestné činy sú antisemitské v prípade, že osoby alebo majetok, napríklad budovy, školy, modlitebne a cintoríny, boli za cieľ útoku zvolené z dôvodu, že sú židovské alebo sú považované za židovské alebo spojené s Židmi.

Antisemitská diskriminácia je situácia, keď sa Židom odopierajú príležitosti alebo služby, ktoré môžu iní ľudia využívať, a je v mnohých krajinách nezákonná.

SL

LANGUAGE:

**SLOVENŠČINA /
SLOVENIAN**

Delovna opredelitev antisemitizma Mednarodnega zavezništva za spomin na holokavst

Mednarodno zavezništvo za spomin na holokavst (IHRA) povezuje vlade in strokovnjake, da bi po svetu krepili, širili in spodbujali ozaveščanje o holokavstu, ohranjanje spomina nanj in njegovo raziskovanje ter zagotovili izpolnjevanje zavez iz stockholmske deklaracije iz leta 2000. Pravno nezavezujočo delovno opredelitev antisemitizma je 26. maja 2016 sprejelo 31 držav članic Mednarodnega zavezništva za spomin na holokavst.

»Antisemitizem je dojemanje Judov na način, ki lahko izraža sovraštvo do njih. Govorno ali fizično izražanje antisemitizma je uperjeno proti judovskim ali nejudovskim posameznikom in/ali njihovim lastnini, proti institucijam in verskim objektom judovske skupnosti.«

Kot smernice pri delu so lahko Mednarodnemu zavezništvu v pomoč naslednji ponazoritveni primeri.

Antisemitsko izražanje je lahko usmerjeno proti izraelski državi, ki se dojema kot judovska skupnost. Kritiziranja Izraela na

podoben način, kot se kritizirajo druge države, pa ni mogoče označiti za antisemitsko vedenje. Antisemitizem Jude pogosto obtožuje želje po škodovanju človeštvu in velikokrat zvrča krivdo na Jude, ko »gredo stvari narobe«. Izraža se v govoru, pisanju, vizualni obliki in dejanjih ter se opira na škodljive stereotipe in negativne osebnostne značilnosti.

Ob upoštevanju splošnega okvira lahko sodobni primeri antisemitizma v javnem življenju, medijih, šolah, delovnem in verskem okolju med drugim vključujejo:

- poziv k ubijanju ali ogrožanju Judov v imenu radikalne ideologije ali skrajnega verskega nazora, pomoč pri tovrstnih dejanjih in njihovo zagovarjanje;
- širjenje zavajajočih, nečloveških, zastrašujočih ali stereotipnih domnev o Judih ali o moči judovske skupnosti, kot sta predvsem mita o svetovni judovski zaroti in judovskem nadzoru medijev, gospodarstva, vlad ali drugih družbenih institucij;
- prelaganje odgovornosti za vsa resnična ali namišljena hudodelstva, ki jih je storil judovski posameznik ali skupina Judov, ali celo dejanja, ki jih niso zagrešili Judje, na celotno judovsko ljudstvo;
- zanikanje dejstva, da so nacionalsocialistična Nemčija, njeni podporniki in sotorilci med drugo svetovno vojno izvedli genocid nad Judi (holokavst), ter zanikanje razsežnosti, mehanizmov (npr. plinskih komor) in namernosti tega dejanja;
- obtoževanje judovskega ljudstva ali izraelske države, da so si holokavst izmislili ali da pretiravajo pri opisovanju dejstev;

- obtoževanje judovskih državljanov, da so bolj zvesti Izraelu ali ugodnostim, ki naj bi jih Judi uživali po svetu, kot interesom držav, v katerih živijo;
- odrekanje Judom pravico do samoodločbe – na primer z zatrjevanjem, da je že sam obstoj Države Izrael rasistično prizadevanje;
- uporaba dvojnih standardov z zahtevo po vedenju, ki se ne pričakuje ali zahteva od državljanov nobene druge demokratične države;
- uporaba simbolov in podob, povezanih z antisemitizmom (npr. zatrjevanje, da so Judje ubili Jezusa, ali obtoževanje Judov obrednega žrtvovanja krščanskih otrok), za označevanje Izraela ali Izraelcev;
- iskanje vzporednic med politikama sodobnega Izraela in nacistične Nemčije;
- prelaganje odgovornosti za dejanja izraelske države na celotno judovsko ljudstvo.

Antisemitska dejanja so kazniva, če so kot taka opredeljena v zakonodaji (v nekaterih državah je na primer kaznivo dejanje zanikanje holokavsta ali širjenje antisemitskega gradiva).

Kazniva dejanja so antisemitska, če so bile za tarče napadov izbrane osebe ali lastnina (npr. stavbe, šole, verski objekti in pokopališča), ki so v lasti Judov ali povezane z njimi.

Antisemitizem je oblika diskriminacije, ki Judom odreka priložnosti in storitve, dostopne drugim posameznikom, in v marsikateri državi je nezakonit.

FI

LANGUAGE:

SUOMI / FINNISH

The Neo-Nazi Nordic Resistance Movement was banned in Finland on the grounds of spreading hatred and advocating violence

Kansainvälisen holokaustin muistoa kunnioittavan liiton mallimääritelmä antisemitismille

Kansainvälisen holokaustin muistoa kunnioittava liitto (IHRA) yhdistää maailmanlaajuisesti hallituksia ja asiantuntijoita, jotka vahvistavat, tukevat ja edistävät holokaustia koskevaa koulutusta, muistiperintöä ja tutkimusta ja jotka pitävät kiinni vuonna 2000 annetun Tukholman julistuksen sitoumuksista. IHRA:n 26. toukokuuta 2016 pitämässä kokouksessa sen 31 jäsenvaltiota hyväksyivät ei-sitovan mallimääritelmän antisemitismille.

”Antisemitismi on tietty juutalaisia koskeva näkemys, joka voi ilmetä vibana juutalaisia kohtaan. Antisemitismin retoriset ja fyysiset ilmentymät on suunnattu juutalaisiin tai muihin kuin juutalaisiin henkilöihin ja/ tai heidän omaisuuteensa, juutalaisyhteisön instituutioihin ja uskonnollisiin tiloihin.”

IHRA:n ohjaamiseksi työssään voidaan esittää seuraavia havainnollistavia esimerkkejä:

Ilmentymät saatetaan kohdistaa myös Israelin valtioon, joka syntyi juutalaiseksi yhteisöksi. Israelin arvostelua samalla tavalla kuin mitä tahansa muuta maata ei kuitenkaan voida pitää antisemitisminä. Antisemitismi syyttää yleisesti juutalaisia salaliitosta, jolla vahingoitetaan ihmiskuntaa, ja sen perusteella juutalaisia syytetään usein siitä ”miksi asiat menevät pieleen”. Syytökset esitetään puhuttuna, kirjoitettuna, kuvallisessa muodossa tai tekoina ja niissä käytetään uhkaavia stereotyyppioita ja negatiivisia luonnehdintoja.

Nykypäivän esimerkkeihin antisemitismistä julkisessa elämässä, tiedotusvälineissä, kouluissa, työpaikoilla ja uskonnollisessa elämässä voivat yleinen asiayhteys huomioon ottaen kuulua seuraavat, kuitenkin niihin rajoittumatta:

- Kehottaminen juutalaisten tappamiseen tai vahingoittamiseen radikaalin ideologian tai uskonnollisen ääri liikkeen nimissä, tällaisen teon avustaminen tai perustelevinen.
- Uhkaavien, epäinhimillistävien, demonisoivien tai stereotyyppisten väitteiden esittäminen juutalaisista sinänsä tai juutalaisten vallasta kollektiivisesti, kuten, mutta ei yksinomaan, väitteiden esittäminen myytistä, jonka mukaan juutalaisilla on maailmanlaajuinen salaliitto tai että he valvovat tiedotusvälineitä, taloutta, hallitusta tai muita yhteiskunnan instituutioita.
- Juutalaisten syyttäminen ihmisinä, jotka ovat vastuussa todellisesta tai kuvitellusta yksittäisen juutalaisen henkilön tai ryhmän väärinkäytöksestä tai jopa teosta, jonka muut kuin juutalaiset ovat tehneet.
- Juutalaisen väestön kansanmurhan olemassaolon, laajuuden, mekanismien (kuten kaasukammioiden) tai tarkoituksellisuuden kiistäminen kansallissosialistisen Saksan tai sen tukijoiden ja kumppanien toimesta toisen maailmansodan aikana (holokausti).

- Juutalaisten tai Israelin valtion syyttäminen holokaustin keksimisestä tai liioittelusta.
- Juutalaisten syyttäminen siitä, että he ovat lojaalimpia Israelille tai juutalaisten väitetyille maailmanlaajuisille prioriteeteille kuin omien kansakuntiansa eduille.
- Itsemääräämisoikeuden kieltäminen juutalaiselta väestöltä esimerkiksi väittämällä, että Israelin valtion olemassaolo on rasistinen hanke.
- Kaksoisstandardien soveltaminen vaatimalla Israelilta käyttäytymistä, jota ei odoteta tai vaadita miltään muulta demokraattiselta kansakunnalta.
- Klassiseen antisemitismiin yhdistettyjen symbolien ja kuvien käyttö (esimerkiksi väitteet siitä, että juutalaiset tappoivat Jeesuksen, tai väitteet lasten rituaalimurhista (blood libel)) kuvaamaan Israelia tai israelilaisia.
- Nykypäivän Israelin politiikan vertaaminen natsien politiikkaan.
- Juutalaisten pitäminen kollektiivisesti vastuullisina Israelin valtion teoista.

Antisemitistiset teot ovat rikoksia silloin, kun ne on laissa sellaisiksi määritelty (esimerkiksi holokaustin kiistäminen tai antisemitistisen materiaalin jakaminen eräissä maissa).

Rikokset ovat antisemitistisiä silloin, kun hyökkäysten kohteet, joko ihmiset tai omaisuus – kuten rakennukset, koulut, hartaudenharjoituspaikat ja hautausmaat – on valittu siksi, että ne ovat juutalaisia tai liittyvät juutalaisiin, tai jos kyseisiä kohteita pidetään juutalaisina tai juutalaisiin liittyvinä.

Antisemitistinen syrjintä on muiden saatavina olevien mahdollisuuksien tai palvelujen kieltämistä juutalaisilta, mikä on monissa maissa lain vastaista.

Three individuals
threw firebombs
at the synagogue
on Gothenburg in
December 2017

SV

LANGUAGE:

SVENSKA / SWEDISH

IHRA:s arbetsdefinition av antisemitism

Den internationella alliansen till minne av förintelsen (IHRA) förener regeringar och experter i syfte att stärka, främja och verka för utbildning, ihågkommande av och forskning om förintelsen överallt i världen och att upprätthålla åtagandena i Stockholmsdeklarationen från 2000. Den 26 maj 2016 antog de 31 medlemsstaterna i IHRA en arbetsdefinition av antisemitism som inte är rättsligt bindande.

”Antisemitism är en viss uppfattning av judar som kan uttryckas som hat mot judar. Retoriska och fysiska yttringar av antisemitism riktas mot judiska eller icke-judiska personer och/eller deras egendom samt mot de judiska samfundens institutioner och utrymmen för religiöst bruk.”

Följande exempel kan tjäna som illustrationer för att vägleda IHRA i dess arbete:

Yttringar av antisemitism kan bland annat riktas mot staten Israel, som uppfattas som ett judiskt samhälle. Sådan kritik mot Israel som går att jämföra med kritik som förs fram mot vilket annat land som helst kan däremot inte betraktas som antisemitisk. Antisemitism uttrycks ofta i form av påståenden om att judar konspirerar för att skada mänskligheten, och dessa påståenden utnyttjas ofta för att ge judar skulden för att något går fel. Sådana påståenden förekommer i tal, skrift, visuell form och

som handlingar, och utnyttjar lömska stereotyper och negativa karaktärsdrag.

Aktuella exempel på antisemitism i det offentliga livet, medier, skolor, på arbetsplatser och inom det religiösa området kan innehålla, men är med hänsyn till det övergripande sammanhanget inte begränsade till följande:

- Uppmana till, bistå eller motivera att judar dödas eller skadas i en radikal ideologi eller en extremistisk religions namn.
- Framföra lögnaktiga, förnedrande, komprometterande eller stereotypa påståenden om judar i sig eller om judarnas kollektiva makt, såsom i synnerhet, men inte uteslutande, myten om en världsomfattande judisk sammansvärjning eller om judar som kontrollerar medierna, ekonomin, offentliga myndigheter eller andra samhällsinstitutioner.
- Anklaga judarna som folk för att vara ansvariga för verkliga eller förmodade missgärningar som begåtts av en enda judisk person eller grupp, eller till och med för handlingar som begåtts av icke-judiska personer.
- Förneka Nazitysklands, dess anhängares och medbrottslingars folkmord på judarna (förintelsen) som faktum, liksom dess omfattning och mekanismer (exempelvis gaskammare) under andra världskriget.
- Anklaga judarna som folk eller Israel som stat för själva förintelsen eller för att överdriva den.
- Anklaga judiska medborgare för att vara mer lojala mot Israel eller judarnas påstådda prioriteringar överallt i världen än mot sina egna nationers intressen.
- Neka det judiska folket dess självbestämmanderätt, till exempel genom att hävda att staten Israels existens är ett rasistiskt företag.
- Tillämpa dubbla standarder genom att avkräva Israel ett beteende som inte kan förväntas eller krävas av någon annan demokratisk nation.
- Använda symboler och bilder som förknippas med klassisk antisemitism (till exempel påståenden att judar dödade Jesus eller begår ritualmord) såsom kännetecknande för Israel eller israeler.
- Jämföra Israels nuvarande politik med nazisternas.
- Hålla judar kollektivt ansvariga för staten Israels åtgärder.

Antisemitiska handlingar är kriminella när de definieras så i lagstiftningen (exempelvis förnekande av förintelsen eller spridning av antisemitiskt material i vissa länder).

Kriminella handlingar är antisemitiska när målen för attacker, oavsett om de är personer eller egendom, såsom byggnader, skolor, gudstjänstlokaler och kyrkogårdar, väljs eftersom de är, eller uppfattas vara, judiska eller förknippade med judar.

Antisemitisk diskriminering innebär att man nekar judar tillgång till möjligheter eller tjänster som är tillgängliga för andra. Sådan diskriminering är olaglig i många länder.

USEFUL LINKS

INTERNATIONAL HOLOCAUST REMEMBRANCE ALLIANCE

www.holocaustremembrance.com

EUROPEAN PARLIAMENT RESOLUTION ON COMBATING ANTI-SEMITISM

www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=MOTION&reference=B8-2017-0383&language=EN

EUROPEAN PARLIAMENT WORKING GROUP ON ANTISEMITISM

www.ep-wgas.eu

EUROPEAN JEWISH CONGRESS

www.eurojewcong.org

European Parliament

European
Parliament
Working Group
On Antisemitism

INTERNATIONAL
**HOLOCAUST
REMEMBRANCE**
ALLIANCE

antisemitism

Αντισημιτισμός

Антисемитизм

antisemitismus

antisemitizam

antisemitisme

Antisemitizmas

antisemitismi

IHRA
 Working Definition
 of Antisemitism

Antisémitisme

antisemitismo

antisemitizmus

Antisemītisms

Antisemitizm

Antysemityzm

antisemitizem